

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 188 / 28.04.2020г.

гр. София

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 7 състав, в открито заседание на четиринадесети януари две хиляди и двадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТОСЛАВ ВАСИЛЕВ

при секретаря Павлинка Славова, като разгледа т. д. № 6789/2013г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 692, ал. 4 ТЗ.

На 28.08.2019 г. в Търговския регистър по партидата на „ГУСВ“ ЕАД /н./ са обявени Списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ и на служебно приетите вземания, допълнени с допълнителни списъци на приети предявени вземания и служебно приети вземания от 09.09.2019г и 22.10.2019г., както и списък с неприети вземания от 09.09.2019г, допълнен с допълнителен списък на неприети предявени вземания от 22.10.2019г След постъпили в срок възражения са проведени производство по чл. 692, ал. 3 ТЗ, в рамките на които са събрани писмени доказателства, изслушани са заключения на СГЕ и ССЕ. Въз основа на събраните доказателства съдът намира следното:

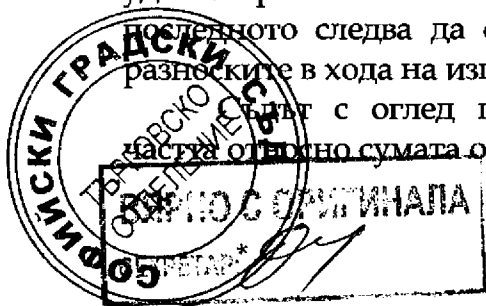
По възражение вх. № 107025/28.08.2019г.

Кредиторът „ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва допълнителния списъка с неприети вземания и иска да се допълни списъкът с приетите вземания като в него се включи вземането му, така като е предявено. Сумата от 114,00 лева са авансово платени такси, а сумата от 705,50 лева са други разноски по изпълнението, които се установяват от представеното от ЧСИ удостоверение за размера на дълга по изпълнителното дело № 20178670400058, което счита за официален удостоверителен документ, който обвързва съда.

Синдикът не оспорва вземането до размера на сумата от 3293,38 лева, като посочва, че с допълнителния списък с приети вземания вписан със заявление вх.№ 20190909181555, това вземане е прието в производството по несъстоятелност. Оспорва вземането за разноските по изпълнителното дело за сумата от 114,00 лева, авансови такси по изпълнението и сумата от 705,50 лева, други разноски по изпълнителното дело, като счита, че същите не се установяват от представените към искането доказателства. В следствие въз основа на новопредставеното удостоверение на ЧСИ Димитър Димитров с изх.№3534/24.09.19 г. по изпълнителното дело № 20178670400058, счита и тези вземания за доказани по основание и размер.

Длъжникът чрез адв. Каменов оспорва възражението. Счита, че удостоверението на ЧСИ не доказва съществуването на вземането, като последното следва да се установи с други доказателства за извършване на разноските в хода на изпълнителното дело и тяхното заплащане от взыскателя.

Съдът с оглед представените доказателства намира възражението в частта относно сумата от 3293,38 лева за недопустимо, тъй като същото е прието

от синдика и е включено в допълнителния списък с приетите предявени вземания, който не е оспорен. Кредиторът няма правен интерес да обжалва списъка, с който вземането е прието. Следователно в тази част възражението е недопустимо.

По отношение на вземанията за разноските в хода на изпълнителното производство, по делото е представено удостоверение на ЧСИ Димитър Димитров с изх.№3534/24.09.19 г. по изпълнителното дело № 20178670400058. В удостоверението подробно са описани разноските по основание и размер, като длъжникът не твърди и не доказва нито способ за погасяването им, нито те да са направени за действия, който не са довели до реализиране на конкретен изпълнителен способ (арг. от чл. 79, ал.3 ГПК, за да се възложат в тежест на вискателя).

С оглед изложеното списъка с неприетите вземания следва да се измени като от него се изключи вземането на „ЕЛИКОН“ ЕООД и същото се включи в списъка с приетите предявени вземания.

По възражение вх.№ 107024/28.08.2019г.

Кредиторът „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД оспорва списъка с неприетите вземания по т.9 в частта относно вземания в размер на сумата от 130 866,76 лв. по изпълнително дело № 56/2017 г. по описа на ЧСИ Димитър Димитров; като се иска включването му в списъка с приетите вземания. Посочва се, че вземанията са установени с представените доказателства.

Синдикът оспорва възражението, счита, че доказателствата по делото не установяват кредиторското качество на молителя, тъй като цесиите не са съобщени и няма доказателства за направените разноски.

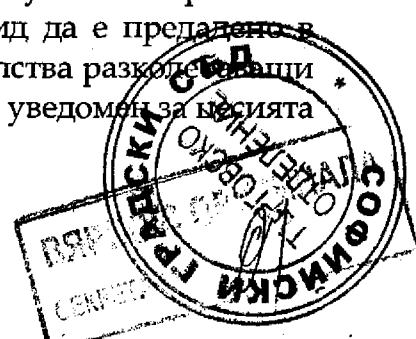
Длъжникът оспорва вземането, като твърди, че не е уведомяван за цесиите.

Съдът като се запозна с представените към възражението доказателства намира за установено следното:

С влязло в сила Решение № 561 от 24.10.2012г. на Окръжен съд – Пловдив по т.д. № 903/2011г. и изпълнителен лист издаден въз основа на него от 24.06.2013г. „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъдено да заплати на „СТОЙГРУП-С“ ООД /н/ сумата от 67 619. 61 лева, сумата от 6 738,62 лева – обезщетение за забава за периода 14.12.2010г – 30.11.2011, ведно със законна лихва считано от 30.11.2011г до окончателното плащане, и сумата от 175,0 лева разноски по делото.

С разрешение на съда по несъстоятелността, вземането на „СТРОЙГРУП-С“ ООД/н/ е прехвърлено на „АТЛИМАН КЛУБ“ЕООД с договор за цесия от 09.09.2016г., считано от който момент последния става кредитор по него.

Спорно е дали цесията е съобщена. Видно от уведомление вх.№875 /10.09.2016 „ГУСВ“ ЕАД /н/ е уведомено по реда на чл. 99, ал.3 ЗЗД от „Стройгруп-С“ ООД/н/ за извършената на 09.09.2016г цесия. Обстоятелството, че длъжникът не пази архива от въпросния период не е аргумент за приемане недостоверност на уведомлението. На същото е даден вид да е предадено в деловодството на длъжника. При липса на други доказателства разколебавящи това отразяване, съдът е длъжен да приеме, че длъжникът е уведомен за цесията и считано от тази дата, тя произвежда действие и за него.

В представените удостоверение изх. № 2760/22.07.2019г и удостоверение изх.№ 3533/24.09.2019г на ЧСИ Димитър Димитров по изп.д. № 56/2017г подробно са описани разносните по основание и размер, като длъжникът не твърди и не доказва нито способ за погасяването им, нито те да са направени за действия, които не са довели до реализиране на конкретен изпълнителен способ (арг от чл. 79, ал.3 ГПК, за да се възложат в тежест на вискателя).

С оглед изложеното налага се извода, че молителят е кредитор на ответното дружеството за вземанията по цитирания изпълнителен лист 24.06.2013г, като към 22.07.2019г дългът е в общ размер на сумата от 130 866,76 лев

С оглед изложеното вземането следва да се изключи от списъка с неприетите вземания и да се включи в списъка с приетите вземания.

По възражение №108390/02.09.2019г.

С възражението ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА оспорва списъка с неприети вземания за вземане в размер на 11698,20 лв. - такса за опис при материален интерес 649 900 лв. по изп.д. № 20138620400033. Твърди, че вземането се установява от сметката по чл. 79 от ЗЧСИ, която е официален документ.

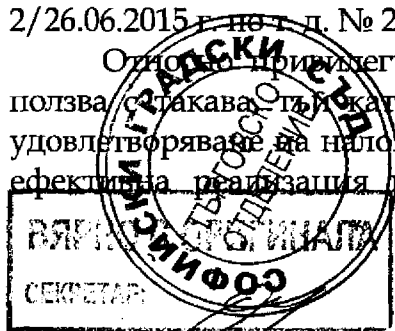
Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като описаният имот и възбранения имот са различни.

Длъжникът чрез адв. Каменов оспорва възражението и споделя съображенията на синдика.

Съдът намира възражението за основателно. Съгласно чл. 80 от ЗЧСИ дължимите на частния съдебен изпълнител такси се внасят авансово от вискателя. Те представляват възнаграждение за извършената от него работа. Макар да се внасят авансово от вискателя те са за сметка на длъжника (арг от чл. 79, ал. 1 от ГПК), освен когато: изпълнението се прекрати на някое от основанията по чл. 433 ГПК; изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда; или са направени за изпълнителни способи, които не са приложени.

От представената сметка по чл. 79 ЗЧСИ с №1021/21.01.2019г и протокол за опис от 30.06.2014г се установява извършването на описа и начисляването на дължимата се за него такса към ЧСИ по изп.д. № 20138620400033 по описа на ЧСИ Мариола Гарибова. При материален интерес от 649 903,00 лева дължимата се такса е в размер на 11 698,20 лева с ДДС. Длъжникът не твърди и не доказва някое от изключенията по чл. 79 ГПК, поради което и съдът не може да приеме, че такова е налице. Следователно последният дължи на съдебния изпълнител таксата за извършения опис. Само за пълнота следва да се посочи, че невнасянето авансово на дължимите такси от вискателя не прави незаконосъобразно извършеното от съдебния изпълнител изпълнително действие, нито освобождава длъжника от задължението (виж т.11 от ТР № 2/26.06.2015 г. и т.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС).

Относно привилегиата на вземането следва да се посочи, че то не се ползва, такава, тъй като възбраната не поражда право на предпочтително удовлетворяване на наложилния я кредитор, а само обезпечава възможността за ефективна реализация на принудително изпълнение спрямо възбранения

недвижим имот. Наложена възбрана гарантира осребряване на недвижимия имот, но не гарантира удовлетворяване на кредитора в пълен обем, тъй като получената от публичната продажна сума подлежи на разпределение между всички кредитори на длъжника, чийто имот е възбранен.

С оглед изложеното вземането следва да бъде включено в списъка с приетите вземания с привилегия по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ.

По възражение №108391/02.09.2019 г.

Кредиторът ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА оспорва списъка с неприети вземания за вземане в размер на 103 973,21 лв. такса по т.26 ТТЗЧСИ начислена по изп.д. № 20138620400018. Кредиторът твърди, че вземането се установява от сметката по чл. 79 от ЗЧСИ, която е официален документ. Твърди, че вземането е обезпечено, тъй като има наложена възбрана върху имота.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като няма доказателства за погасяване на дълга по изпълнително дело №18/2013г, което представлява основание за начисляване на таксата по т.26.

Длъжникът чрез адв.КАМЕНОВ оспорва възражението по съображенията изложени от синдика.

Съдът намира възражението за неоснователно.

Съгласно чл. 79, ал.1 ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен когато: изпълнението се прекрати на някое от основанията по чл. 433 ГПК; изпълнителните действия бъдат изоставени от взыскателя или бъдат отменени от съда; или са направени за изпълнителни способности, които не са приложени. Разноските по изпълнението включват и пропорционалната такса по т.26 ТТРЗЧСИ, която се начислява върху събраната сума, като съгласно т.3 от забележката, тя се дължи само на съдебния изпълнител събрал сумата.

Видно от съобщение изх.№ 6265/19.07.201г. по изп.д. № 20118390400640 по писма на ЧСИ Ирина Кирезиева, до ЧСИ Мариола Гарибова, на последната се изпраща за продължаване изпълнителното производство по изп.д. № 2118390400640 срещу длъжника „ГУСВ“ ЕАД /н/. Към този момент по прехвърленото изпълнително дело има изготвено, но не навлязло в сила разпределение от 19.05.2012г на сума от 315 520,85 лева постъпила в резултат на проведената публична продажна на ПИ №341, находящ се в град София, район Красно село, местността Н13 „Средец“, кв. „Земляне“. Няма спор, че разпределението е влязло в сила и сумите са разплатени от ЧСИ Мариола Гарибова, както и че последната не е съдебния изпълнител, провел продажната, респ. събрал сумите.

С оглед изложеното безспорно се установява, че длъжникът дължи заплащане на такса по т.26 ТТРЗЧСИ съгласно чл. 79, ал.1 ГПК, но кредитор по вземането не е ЧСИ Мариола Гарибова, а съдебния изпълнител провел публичната продажна, тъй като в изпълнение на този способ е събрана разпределената в последствие сума. По отношение на останалите суми посочени в сметката по чл. 79 ЗЧСИ, както и по твърдения на възразилия кредитор, сумите не представляват такси по изпълнението, дължими от длъжника, а суми които следва да бъдат върнати от други ЧСИ, получили ги недължимо. При това положение и при липса на други доказателства към възражението, въз основа на които да се направи обосноваване не

претендираните суми са дължими от длъжника, възражението следва да се отхвърли като неоснователно.

По възражение №108392/02.09.2019 г.

Кредиторът ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА оспорва списъка с неприети вземания за вземане в размер на 110 869,30 лв. такса по т.26 ТТЗЧСИ начислена по изп.д. № 20158620400025. Кредиторът твърди, че вземането се установява от сметката по чл. 79 от ЗЧСИ, която е официален документ. Твърди, че вземането е обезпечено, тъй като има наложена възбрана върху имота.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като няма доказателства за погасяване на дълга по изпълнително дело №25/2015г, което представлява основание за начисляване на таксата по т.26.

Длъжникът чрез адв.КАМЕНОВ оспорва възражението по съображенията изложени от синдика.

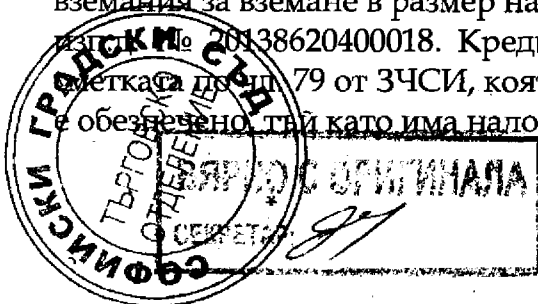
Съгласно чл. 79, ал.1 ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен когато: изпълнението се прекрати на някое от основанията по чл. 433 ГПК; изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда; или са направени за изпълнителни способности, които не са приложени. Разноските по изпълнението включват и пропорционалната такса по т.26 ТТРЗЧСИ, която се начислява върху събраната сума, като съгласно т.3 от забележката, тя се дължи само на съдебния изпълнител събрал сумата.

Видно от съобщение изх.№ 10642/22.07.2019г. по изп.д. № 20158680400655 по писма на ЧСИ Румяна Манджурова до ЧСИ Мариола Гарибова, последната е уведомена, че след влязло в сила разпределение, задължението на „Аргенстрой“ ООД е намалено със достигнатата цена от публичната продан, предложена от същото дружество, в посочени в постановлението за възлагане от 07.04.2016г размер, като няма постъпили суми подлежащи на разпределение. Няма спор, че постановлението за възлагане е влязло в сила, че въз основа на него е отразено пълното погасяване на дълга по изпълнителния лист от 28.08.2015г, послужил като основание за образуване на по изп.д. № 20158620400025 по описа на ЧСИ Мариола Гарибова, както и че последната не е съдебния изпълнител, провел проданта, приключила с в постановлението за възлагане от 07.04.2016г.

С оглед изложеното безспорно се установява, че длъжникът дължи заплащане на такса по т.26 ТТРЗЧСИ съгласно чл. 79, ал.1 ГПК, но кредитор по вземането не е ЧСИ Мариола Гарибова, а съдебния изпълнител провел публичната продан, тъй като в изпълнение на този способ се стига до погасяването на дълга по изпълнителния лист от 28.08.2015г. При това положение и при липса на други доказателства към възражението, въз основа на които да се направи обоснован извод, че претендираната сума е дължима от длъжника, възражението следва да се отхвърли като неоснователно.

По възражение №108391/02.09.2019 г.

Кредиторът ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА оспорва списъка с неприети вземания за вземане в размер на 25 587,38лв. такса по т.26 ТТЗЧСИ начислена по изп.д. № 20138620400018. Кредиторът твърди, че вземането се установява от сметката по чл. 79 от ЗЧСИ, която е официален документ. Твърди, че вземането е обезпечено, тъй като има наложена възбрана върху имота.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като няма доказателства за погасяване на дълга по изпълнително дело №18/2013г, което представлява основание за начисляване на таксата по т.26.

Длъжникът чрез адв.КАМЕНОВ оспорва възражението по съображенията изложени от синдика.

Съгласно чл. 79, ал.1 ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен когато: изпълнението се прекрати на някое от основанията по чл. 433 ГПК; изпълнителните действия бъдат изоставени от взыскателя или бъдат отменени от съда; или са направени за изпълнителни способи, които не са приложени. Разноските по изпълнението включват и пропорционалната такса по т.26 ТПЗЧСИ, която се начислява върху събраната сума, като съгласно т.3 от забележката, тя се дължи само на съдебния изпълнител събрал сумата.Предпоставка за нейната дължимост е събиране на част или целия дълг.

От представените към възражението доказателства не се установява събиране на част или целия дълг, за който е образувано изпълнителното производство. При това положение възражението следва да се отхвърли като неоснователно.

По възражение №108955/03.09.2019г

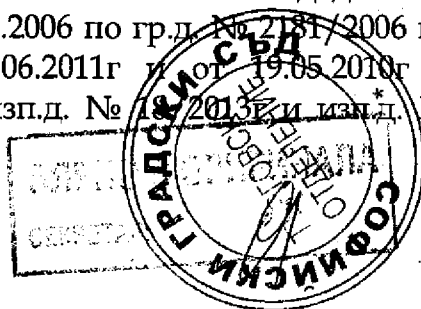
Кредиторът „ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва списъка на неприетите предявени вземания по т.28.8 и т. 28.9 за 2 бр. вземания в размер на сумите 567 978,19 лв. по изп.д. № 18/2013г по описа на ЧСИ Мариола Гарибова и за сумата от 26 505,35 лв. по изп.д. № 19/2013г по описа на ЧСИ Мариола Гарибова. Твърди, че вземанията се доказват с представените изпълнителни листове, договори за цесия, и удостоверения на ЧСИ за размера на дълга.

Синдикът счита че вземанията не се установяват от приложените доказателства, че част от сумите са прехвърлени от кредитора на други лица, като от предявяването не става ясно дали това обстоятелство е отчетено от кредитора.

Длъжникът чрез адв.КАМЕНОВ оспорва възражението. Представя исковата молба, по която е образувано г.д.№ 14873/13 г. по описа на СГС,ГО, I-1 състав, с която „ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва вземанията по двете изпълнителни дела с възражения за погасяване на задълженията по тях, чрез възлагане на недвижим имот вместо изпълнение, и възлагане събиране на задължение вместо плащане. Представени са два протокола от съдебни заседания по делото, единия съдържащ и признанието на кредитора, че вземанията са погасени, както и ССЕ, приета в производството, видно от която за дълга са платени суми, които многократно надхвърлят размера на дълга, ведно с разноските.

В откритото съдебно заседание кредитора чрез управителят Моллов не оспорва твърденията на длъжника.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните доказателства намира възражението за неоснователно. От една страна, по делото са представени доказателства за наличието на задължения на „ГУСВ“ ЕАД /н/ към „Еликон“ ЕООД, които произтичат от изпълнителни листове издадени на 10.03.2011г по т.д. № 1541/2010 на СГС и на 16.10.2006 по гр.д. № 2181/2006 на СРС, 53-ти състав, договори за цесия от 08.06.2011г и от 19.05.2010г и удостоверенията на ЧСИ за размера на дълга изп.д. № 18/2013г и изп.д. №

19/2013г. От друга страна, погасяването им е обстоятелство, което не се оспорва от кредитора в настоящото производство (виж и заключението на ССЕ по гр.д. № 14873/2013г по описа на СГС, I-1 състав). Такова изрично признание за погасяването на задълженията е направено и в производството по гр.д. № 14873/2013 по описа на СГС, I-1 състав. При това положение възражението следва да се отхвърли.

По възражение вх.№108958/03.09.2019г.

„ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва списъка на неприетите предявени вземания по т.28.11 за вземането му в размер на сумата от 329 000,00 лв. Кредиторът счита, че вземането се установява от представените доказателства – изпълнителен лист, договор за цесия, уведомление и удостоверение от ЧСИ.

Синдикът счита възражението за основателно с оглед на новопредставените доказателства.

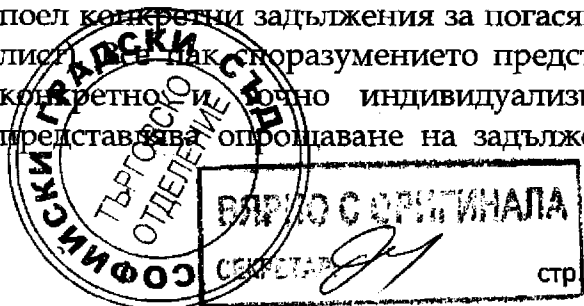
Длъжникът чрез адв. Каменов оспорва възражението. Представя спогодба и споразумение, с които счита че установява недължимостта на вземането.

Съдът намира възражението за основателно.

Въз основа на изпълнителен лист от 28.09.2015г, издаден по т.д. № 589/11г на СГС, ТО, 5-ти състав и по молба на вискателя „АРГЕНТСТРОЙ“ ООД е образувано изп.д. № 20158620400025 по описа на ЧСИ Мариола Гарибова. В изпълнителното производство вискателят е представляван от адв. Борислав Златков, въз основа на договор за правна защита и съдействие от 20.11.2015г, с уговорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 329 000,00 лева. Плащането на последното се установява и от представеното платежно нареждане от 04.12.2015г. Разноските са приети за събиране в изпълнителното производство видно от поканата за доброволно изпълнение, връчена на длъжника на 03.11.2015г, като няма спор, че срещу тях длъжникът не е подавал жалби. С договор за цесия от 15.01.2016г вискателя „АРГЕНТСТРОЙ“ ООД прехвърля вземането си за разноски по изпълнителното производство на „ЕЛИКОН“ ЕООД, за която цесия длъжникът е уведомен на 07.04.2016г. Следователно събраните доказателства установяват кредиторското качество на молителя.

Длъжникът твърди, че вземането не се дължи, за което представя спогодба от 15.11.2015 г и споразумение от 23.11.2015г.

Съгласно спогодбата с вискателя „Аргентстрой“ООД от 15.12.2015г, последният се отказва от вземането си за разноски по изпълнителното дело №25/2015г по описа на ЧСИ Мариола Гарибова в размер на 329 000,00 лева срещу насрещно задължение за длъжника в срок до 3 месеца да предложи способ за погасяване на задълженията по изпълнителния лист. Спогодбата не може да бъде квалифициран като такава по смисъла на чл. 365 и сл. от ЗЗД, тъй като последната предполага взаимни отстъпки за избягване на спор между страните. В случая нито има спор относно дължимостта на разноските, нито има постигнато съгласие за отстъпки от страна на длъжника (последният не е поел конкретни задължения за погасяване на задълженията по изпълнителния лист). Ето защо споразумението представлява постигнато съгласие за отказ от конкретно и точно индивидуализирано вземане. Този отказ може да представлява опрощаване на задължение по смисъла на чл. 108 ЗЗД, което

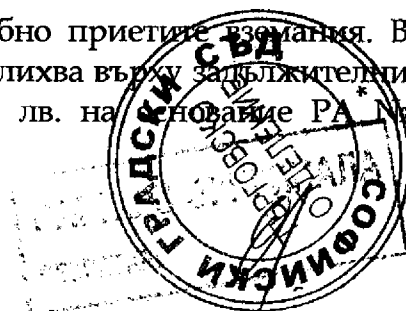
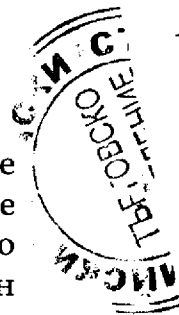
погасява задължението. За да е възможно това, съгласието следва да е постигнато между кредитора и длъжника по задължението. На документа е придаден вид, че е съставен на 15.12.2015г, към която дата кредитор по вземането е „АРГЕНТСТРОЙ“ ООД. Спогодбата като частен диспозитивен документ няма достоверна дата по отношение на „ЕЛИКОН“ ЕООД, който е трето лице по смисъла на чл. 181 ГПК като черпещ права от „Аргентстрой“ ООД и при изричното ѝ оспорване, длъжникът следва при условията на пълно и главно доказване, да установи, че опрощаването е сключено на датата предхождаща прехвърлянето на вземането към „ЕЛИКОН“ ЕООД. Допустими доказателствени средства за установяване на това обстоятелство не са сочени, респ. събрани, с оглед на което следва да се приеме, че документът е съставен най-рано на датата, на която се представя в съда. Към този момент (22.10.2019г) кредитор на вземането е „Еликон“ ООД, а не „Аргентстрой“ ООД, поради което и опрощаването няма погасителен ефект.

Споразумението за прекратяване на договора за правна защита и съдействие сключен между „Аргентстрой“ ООД и адв. Златков от 23.1.2015г също няма достоверна дата по отношение „Еликон“ ЕООД, с оглед на което следва да се приеме, че документът е съставен най-рано на датата, на която се представя в съда (22.10.2019г.). Съгласно споразумението правоотношението по договора за правна защита и съдействие от 20.11.2015 се прекратява, а адв. Златков се съгласява, че не му се дължи и се отказва от бъдещи претенции по отношение на адвокатския хонорар в размер на сумата от 329 000,00 лева. Прекратяването на договора има действие за в бъдеще, т.е. задълженията по него се преустановяват занапред считано от 22.10.2019г, но извършените през времетраенето му и в изпълнението му действия се запазват, в това число задължението на възложителя да заплати уговореното адвокатско възнаграждение за извършената до този момент работа. По отношение на отказа адвоката да получи уговореното възнаграждение за предоставените правни услуги, следва да се посочи, че той може да има характер на опрощаване, но за да произведе действие, опрощаваното задължение следва да е съществуващо. Видно от представеното платежно нареждане от 04.12.2015г. възнаграждението е платено на посочената дата, т.е. е изпълнено от „Аргентстрой“ ООД. С изпълнение на задължението то се погасява. Следователно към датата на извършване на опрощаването задължението, което се опрощава не съществува. Или опрощаването е без правен ефект. При това положение следва да се приеме, че прекратяването не изключва правото на „Аргентстрой“ ООД да претендира разноски по изпълнителното производство за адвокатско възнаграждение, респ. не променя извода, че това вземане може да бъде валидно прехвърлено на „Еликон“ ЕООД.

С оглед изложеното вземането следва да се включи в списъка с приетите предявени вземания с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ.

По възражение № 109035/04.09.2019г.

Кредиторът НАП оспорва списъка на служебно приетите вземания. В последния не са включени публичните вземания за лихва върху задължителни осигурителни вноски в общ размер на 392 847,41 лв. на основание РА №

291100193 от 06.02.12 г. издаден от ТД на НАП - Големи данъкоплатци и осигурители.

Синдикът счита възражението за основателно.

Длъжникът счита възражението за основателно.

Съдът като се запозна с доказателствата към възражението намира искането за основателно. В изготвените списъци по чл. 685, ал. 1 от ТЗ вр. чл. 686, ал. 1, т.3 от ТЗ, и списък по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, вр. чл. 687, ал. 1 от ТЗ, обявен в Търговския регистър към Агенция по вписванията на 28.08.2019 г. е допусната техническа грешка, като не е включено вземане за лихва върху задължителни осигурителни вноски в общ размер на 392 847,41 лв. на основание РА № 291100193 от 06.02.12 г. издаден от ТД на НАП - Големи данъкоплатци и осигурители.

С оглед изложеното списъка на служебно приетите вземания следва да се измени като се допълни със вземането на държавата за лихва върху задължителни осигурителни вноски в общ размер на 392 847,41 лв. на основание РА № 291100193 от 06.02.12 г. издаден от ТД на НАП - Големи данъкоплатци и осигурители, което вземане е с редна удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.1 ТЗ.

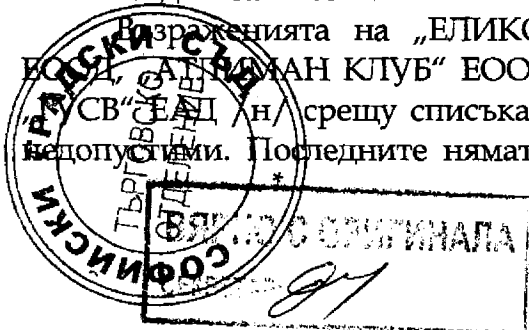
По възражения вх. № № 109469/04.09.2019г., 109471/04.09.2019г., 109480/04.09.19г., 109483/04.09.19г., 109495/04.09.19г., 109511/04.09.19г. и 110050/09.09.19г.

С възраженията, кредиторите „ЕЛИКОН“ ЕООД, „БЕТОН-М“ ЕООД, „ДАЯ ТУР“ ЕООД, „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД, Борислав Спасителов Златков и длъжника „ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорват списъка с приети вземания в частта по т.22, с която е прието вземане на КТБ АД /н/ по договор за кредит от 24.07.2014г и анексите към него, както следва: сумата от 473 984,03 лева - главница, 43 718,64 лева - лихва/неустойка за периода 17.07.2015г - 07.07.2019г, 23912,99 лева - лихви за периода 14.02.2019г - 07.07.2019, 417,00 лева разноси в производството по несъстоятелност, законна лихва върху главницата считано от 08.07.2019г до 07.08.2019 и законна лихва от 07.08.2019г до окончателното плащане, както и списъка с неприетите предявени вземания по т.19, с която не е прието вземането на КТБ АД /н/ за сумата от 207 300,25 лв.19 от списъка с неприетите вземания. Вземането за сумата 541 615,63 лв. се оспорва при възражения, че то е погасено след извършена публична продажба на недвижимия имот, който е ипотekiран като обезпечение по договора за кредит и след извършено разпределение, което е влязло в сила от ЧСИ Александър Дачев по индивидуалното принудително изпълнение.

С възражение вх.№ 109511/04.09.19 г. КТБ АД /н/ оспорва списъка с неприетите вземания в частта по т.19, с която не е прието вземането му по договора за кредит в размер на 207 300,25 лв.

Синдикът счита възраженията за основателни с оглед новопредставените писмени доказателства.

Възраженията на „ЕЛИКОН“ ЕООД, „БЕТОН-М“ ЕООД, „ДАЯ ТУР“ ЕООД, „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД, Борислав Спасителов Златков и длъжника „ГУСВ“ ЕАД /н/ срещу списъка с неприетите предявени вземания по т.19 са недопустими. Последните нямат интерес да оспорват вземания, които не са

приети в производството по несъстоятелност, с оглед на което възраженията им в тази им част следва да бъдат оставени без разглеждане.

По допустимите възражения, съдът намира следното:

Въз основа на влязлата в сила заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист от 23.07.2015г, издаден по ч.гр.д. № 42213/2015г по описа на СРС, 35-ти състав, „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъдено да заплати на „Корпоративна търговска банка“ АД /н/, както следва: 473 984,00 лева – главница по договор за банков кредит от 24.07.2007г и анексите към него, ведно със законната лихва върху главницата считано от 23.07.2015г до окончателното плащане, сумата от 36802,43 лихва за периода от 27.01.2014г – до 25.03.2015г, сумата от 4783,49 лихва за периода 25.03.2015г – 22.04.2015 и сумата от 2132,72 лева – неустойка за периода от 27.01.2014г – 22.04.2015г.

Въз основа на изпълнителния лист от 23.07.2015г е образувано изп.д. № 20158380406802 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, което е преобразувано в изпълнително дело № 201684440400240 по описа на Стоян Якимов.

По изп.д. № 20188530400312 по описа на ЧСИ Александър Дачев, рег. № 853, по което КТБ АД /н/ е присъединен вискател, е проведена трета публична продажба на Поземлен имот с идентификатор № 68134.1890.528 по КKKP, одобрени със Заповед № РД-18-69/14.12.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК. С Протокол от 17.09.2018г. по чл. 492 от ГПК след проведено устно наддаване за купувач на горепосочения имот е обявено Застрахователно дружество „Съгласие“ за сумата от 1 302 088,00 лв. Купувачът на публичната продажба е внесъл на 01.10.2018г. цената от 1302 088,00 лв. и е издадено постановление за възлагане на имота.

С Постановление от 22.11.2018г., издадено по изп.д. № 20188530400312 по описа на ЧСИ Александър Дачев, рег. № 853, е извършено разпределение на сумата от 1 211 394.15 лв. на вземания с право на предпочтително удовлетворяване по чл. 136 ЗЗД. По разпределението в полза на „КТБ“ ЕАД /н/ следва да се изплати сумата от 736 956,44 лева. Поради постъпила частна жалба срещу постановлението за разпределение в частта, с която в полза на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД /н./ са разпределени разноски по чл. 62а от ЗБН в размер на 41 987.81 лв., същото е влязло в сила частично на 03.12.2018г. Последното обстоятелство се признава и от „КТБ“ АД /н/, който с молба от 06.12.2018г. иска изплащане на разпределените суми по постановлението. По отношение на останалата част, постановлението е влязло в сила с влизане в сила на Решение № 2115 от 23.08.2019г., постановено по ч.гр.д. № 2487/2019г. по описа на САС, с което е прието, че на „КТБ“ АД /н/ чрез ЧСИ Стоян Якимов по изп.д. 20168440400240 следва да се изплати сумата от 736 956,44 лева. Твърденията на кредитора за наличие на други жалби срещу постановлението не се доказват. При това положение съдът приема, че разпределението е влязло в сила най-късно на 23.08.2019г.

В изпълнение на постановлението от 22.11.2018 с платежни нареждания от 05.12.2018г. ЧСИ Александър Дачев, Рег. № 853 превежда по сметка на ЧСИ Стоян Якимов, рег. № 844 във връзка с изп. д. № 20168440400240 сумата от 678 925.46 лв. Същата сума на следващия ден 06.12.2018г. ЧСИ Стоян Якимов, Рег. № 844 превежда на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД /н/ за

погасяване на задълженията. На 10.12.2019г. отново на основание постановлението за възлагане от 22.11.2018 по ЧСИ Александър Дачев е превел по сметка на ЧСИ Стоян Якимов по изп. д. № 20168440400240 сумата от 16 043.17 лв.

От изложеното се установява, че „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД /н./ е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н./ за посочените в заповедта за изпълнение и изпълнителни лист от 23.07.2015г вземания. Към 06.12.2018г дългът е в размер, както следва: 473 984,00 лева – главница по договор за банков кредит от 24.07.2007г и анексите към него, сумата от 436802,43 лихва за периода от 27.01.2014г – до 25.03.2015г, сумата от 4783,49 лихва за периода 25.03.2015г – 22.04.2015 и сумата от 2132,72 лева – неустойка за периода от 27.01.2014г – 22.04.2015г, законна лихва върху главницата считано от 23.07.2015г, чийто размер до 06.12.2018г възлиза на 162 406,14 лева. Следователно с платената в изпълнение на извършеното на 22.11.2018г разпределение на сума от 694 969,63 лева дългът е погасен изцяло и към предявяване на молбата 07.08.2019г „КТБ“ АД /н./ не е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н./ за сумите включени в списъка с приетите вземания. С оглед изложеното последния следва да се измени като вземанията се изключат.

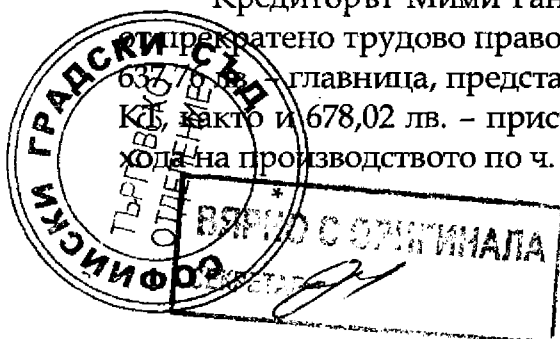
Предвид изложеното не следва да се изменя списъка с неприетите вземания по т.19, тъй като „КТБ“ АД /н./ не е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н./ за сумата от 207 300,25 лева. Това е така, защото сумата от 195 3232,27 лева е законна лихва върху главницата от 473 984,00 лева изчислена към 07.08.2019г, без да се отчита плащането по влязлото в сила разпределение от 22.11.2018г. Що се отнася до сумата от 11 883,81 лева – разноси по изпълнението за периода 08.07.2015г – 28.11.2015г, освен че липсват доказателства за направата им, което е самостоятелно основание те да не се приемат в производството по несъстоятелност, присъдената с разпределението сума в полза на „КТБ“ АД /н./ в размер на 736 956,44 лева очевидно включва и такива вземания на вискателя, поради което и те следва да се приемат за погасени с изплащане на сумите по разпределението. Извод в различна насока не следва и от присъдените със заповедта за изпълнение от 20.02.2019г по ч.гр.д. № 9204/2019г на СРС, 33-ти състав. При издаването ѝ съдът не е бил запознат с цитираните по-горе обстоятелства, респ. не ги е взел предвид

По възражения вх. №110026/09.09.2019г. и вх. № 110048/09.09.2019 г.,

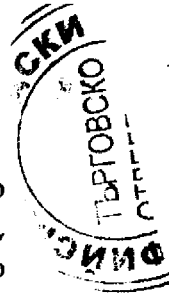
Кредиторът Мими Ганчева Петрова оспорва списъка на приетите от синдика предявени вземания. Твърди, че е допусната очевидна фактическа грешка като фамилията ѝ вместо „Петрова“ неправилно е изписана като „Илиева“.

Синдикът счита възраженията за основателни и твърди, че е допусната техническа грешка при обявяване на списъка и фамилията на кредитора вместо като „Петрова“ е изписана неправилно като „Илиева“.

Кредиторът Мими Ганчева Петрова, е предявила вземане, произтичащо от прекратено трудово правоотношение в общ размер на 7 706,34 лв., от които 5 637,70 лв. – главница, представляваща неизплатено обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ, както и 678,02 лв. – присъдени разноси за заплатен адвокатски хонорар в хода на производството по ч. гр. д. № 34435/2017 г. по описана СРС, 1070,56 лв. –

присъдени разноси за заплатен адвокатски хонорар по гр. д. № 320/2019 г. по описа на СРС, 320.00 лв. – неизплатено трудово възнаграждение за м. 02.2017 г., законна лихва върху главницата от 320.00 лв. за периода от 10.03.2017 г. до окончателното изплащане на задължението.

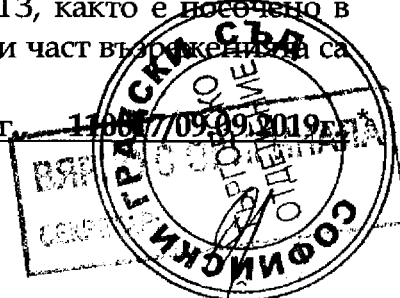

Към възражението на кредитора – Мими Ганчева Петрова е представено копие от лична карта, с което се удостоверяват действителните имена на кредитора. Предвид това, следва да се приеме, че действително е допуснала очевидна фактическа грешка в списъка на приетите вземания при изписване на фамилното име, като вместо правилното „Петрова“ е изписано грешното „Илиева“. Следва да се обърне внимание, че по отношение на останалите индивидуализиращи данни за Мими Ганчева Петрова, в т. ч. единен граждански номер и адрес, както и по отношение на размера на предявеното вземане и основанията му, е налице пълна идентичност между посоченото в молбата за предявяване на вземането и изготвения на основание чл. 685, вр. с чл. 686, ал. 1, т. 3 от ТЗ списък.

С оглед изложеното във възражение с вх. 110026/09.09.2019 г. и с оглед представените писмени доказателства, следва да се приеме, че в изготвения списък действително е допусната техническа грешка, която следва да бъде коригирана.

По отношение на твърденията на Мими Ганчева Петрова, че в изготвения списък не е съобразено обстоятелството, че вземането ѝ произтича от трудови правоотношения, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, което е основание за удовлетворяване на вземанията по реда на чл. 722, ал. 1, т. 4 от ТЗ, същото е неоснователно. Видно от изготвения списък на приети вземания, по отношение на сумата в размер на 5 637,76 лв. – главница, представляваща неизплатено обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ, както и сумата в размер на 320.00 лв. – неизплатено трудово възнаграждение за м. 02.2017 г., в графа „РЕД по чл. 722, ал. 1 ТЗ“ е посочено, че същите следва да бъдат удовлетворени по реда на чл. 722, ал. 1, т. 4 от ТЗ, доколкото и двете безспорно представляват вземания, произтичащи от трудови правоотношения, а от представените към молбата за предявяване на вземания се установява, че същите са възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност. Досежно включените в списъка суми, представляващи законна лихва върху главницата от 5 637,76 лв., за периода от 28.04.2017 г. до окончателното изплащане на задължението; присъдени разноси за заплатен адвокатски хонорар в хода на производството по ч. гр. д. № 34435/2017 г.; присъдени разноси за заплатен адвокатски хонорар по гр. д. № 320/2019 г. по описа на СРС; законна лихва върху главницата от 320.00 лв. за периода от 10.03.2017 г. до окончателното изплащане на задължението. Доколкото същите представляват необезпечени вземания, възникнали преди датата на откриване на производството, то следва да бъдат удовлетворени по реда на чл. 722, ал. 1 т. 8 ТЗ, както е посочено в изготвения от синдика списък. С оглед изложеното в тази част възраженията са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

По възражения вх. №№ 110006/09.09.2019г., 110017/09.09.2019г., 110110/09.09.2019г. и 133069/30.10.2019г.

С възраженията кредиторът „ЗАГОРА ПРОПЪРТИС“ ООД оспорва списъка с неприетите предявени вземания на ГУСВ ЕАД /н/ по т.32 и т.33 за сумата от 1 564 494,44 лева.

Кредиторът твърди, че вземането не е погасено по давност, тъй като тя не се прилага служебно, а след възражение, каквото не е направено. Вземането е установено по основание и по размер с удостоверение от ЧСИ. Представени са и допълнителни доказателства

Синдикът счита възражението за основателно.

Длъжникът счита възраженията на „ЗАГОРА ПРОПЪРТИС“ ООД за основателни.

Представените от кредитора „ЗАГОРА ПРОПЪРТИС“ ООД с Възраженията Договор за цесия от 14.03.2016г., сключен между „АФИН БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „АРГЕНТСТРОЙ“ ООД, Уведомление за прехвърляне на вземания Изх. № 75/15.03.2016г., изходящо от Цедента и с отбелязване на надлежното му връчване на длъжника, Уведомление за прехвърляне на вземания Изх. № 77/16.03.2016г. от ЧСИ Тодор Луков; Договор за цесия от 18.06.2017г., сключен между „АРГЕНТСТРОЙ“ ООД и „ЗАГОРА ПРОПЪРТИС“ ООД, Уведомление за прехвърляне на вземания Вх. № 1640-1/17.10.2017г., изходящо от Цедента и с отбелязване за надлежното му връчване на длъжника, Уведомление за прехвърляне на вземания Вх. № 1640/04.08.2017г., по безспорен начин доказват основанието и размера на вземанията, предявени с Молба Вх. № 101572/09.08.2019г. в общ размер на 1 564 494,44 лв.

Възражението за давност, не следва да бъде обсъждано, тъй като синдикът не е страна по материалното правоотношение.

С оглед изложеното, вземането на „ЗАГОРА ПРОПЪРТИС“ ООД по т. 32 от списъка с неприетите вземания в общ размер на 1 564 494,44 лв. следва да бъде включено в списъка с приетите от синдика предявени вземания с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ.

По възражение вх.№109478/04.09.2019г.

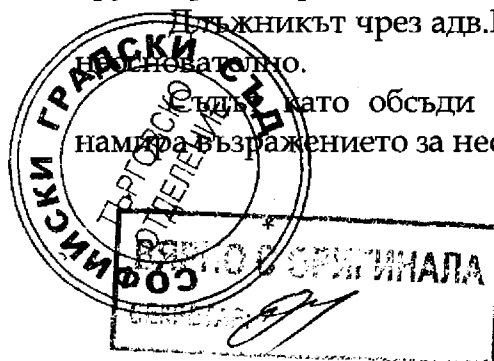
„ДАЯ ТУР“ ЕООД оспорва списъка на неприетите предявени вземания по т. 1.3. за вземане в размер на 30 000 лв. по договор за цесия от 29.08.2015г.

Кредиторът твърди, че вземането се установява от представените към молбата за предявяване доказателства, допълнително се представят изпълнителен лист от 10.03.11г, издаден от СГС, договор за цесия от 09.06.11 г, уведомление до длъжника вх. № 716/15.06.2011г. и удостоверение на ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА изх.№ 300/04.09.2019г издадено по изп.д. № 20138620400018.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като: цесията не е съобщена на длъжника; не е доказано, че съществува вземането и какъв е актуалния размер на дълга. С други договори за цесия дългът е прехвърлен на други кредитори, като не е посочено дали прехвърлянията са съобразени.

Длъжникът чрез адв.КАМЕНОВ, оспорва възражението. Счита същото за неоснователно.

Синдикът като обсъди доводите на страните и събраните доказателства намира възражението за неоснователно.

Прехвърлянето на вземане или цесия е договорът, с който кредиторът на едно вземане го прехвърля на трето лице. Като консенсуален договор цесията изисква постигане на съгласие между цедента и цесионера по съществените белези на конкретното прехвърляно вземане - кои са активната и пасивната страна по него, какво е основанието, породило прехвърляното вземане, евентуално какъв размер се прехвърля, когато не се прехвърля цялото вземане. Липсата на такава конкретизация в договора влече неговата нищожност.

В конкретния случай по делото се установява наличието на задължения на „ГУСВ“ ЕАД /н/ към „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД, които произтичат от изпълнителния лист издаден на 10.03.2011г по т.д. № 1541/2010г на СГС за суми, като следва: 249 472,05 лева - главница по договор за СМР от 30.01.2008г, ведно със законна лихва считано от 21.06.2010г до окончателното плащане и сумата от 15 768,90 лева - разноски. Вземанията по изпълнителния лист са прехвърлени от „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД на „ЕЛИКОН“ ООД с договор за цесия от 08.06.2011г, за която цесия длъжникът е уведомен с уведомление вх.№716/15.06.2011г. Въз основа на изпълнителния лист е образувано изп.д. № 20118390400640 по описа на ЧСИ Ирина Кирезиева, преобразувано в изп.д. № 20138620400018 по описа на ЧСИ Мариола Гарибова.

С договор за цесия от 29.08.2015г „ЕЛИКОН“ ООД прехвърля на „ДАЯ ТУР“ ЕООД съгласно чл.1 от договора, част от вземането си по изп.д. № 20138620400018 по описа на ЧСИ Мариола Гарибова, в размер на сумата от 30 000,00 лева. В договора вземането не е индивидуализирано с посочване на вида на прехвърляното вземане (главница, лихва или разноски). То не е установимо и при тълкуване на волята на страните по договора. Следователно договора за цесия е нищожен и като такъв не легитимира „ДАЯ ТУР“ ЕООД като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за посоченото вземане.

Предвид изложеното възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх.№109474/04.09.2019г.

„ЕВЕНТУС БГ“ ООД оспорва списъка на неприетите предявени вземания по т. 2 за вземане в размер на 50 000 лв. по договор за цесия от 29.08.2015г.

Кредиторът твърди, че вземането се установява от представените към молбата за предявяване доказателства, допълнително се представят изпълнителен лист от 10.03.11г, издаден от СГС, договор за цесия от 09.06.11 г, уведомление до длъжника вх. № 716/15.06.2011г. и удостоверение на ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА изх.№ 301/04.09.2019г издадено по изп.д. № 20138620400018.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като: цесията не е съобщена на длъжника; не е доказано, че съществува вземането и какъв е актуалния размер на дълга. С други договори за цесия дългът е прехвърлен на други кредитори, като не е посочено дали прехвърлянията са съобразени.

Длъжникът чрез адв.КАМЕНОВ, оспорва възражението. Счита същото за неоснователно.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните доказателства намира възражението за неоснователно.

Прехвърлянето на вземане или цесия е договорът, с който кредиторът на едно вземане го прехвърля на трето лице. Като консенсуален договор цесията

изисква постигане на съгласие между цедента и цесионера по съществените белези на конкретното прехвърляно вземане - кои са активната и пасивната страна по него, какво е основанието, породило прехвърляното вземане, евентуално какъв размер се прехвърля. Липсата на такава конкретизация в договора влече неговата нищожност.

В конкретния случай по делото се установява наличието на задължения на „ГУСВ“ ЕАД /н/ към „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД, които произтичат от изпълнителния лист издаден на 10.03.2011г по т.д. № 1541/2010г на СГС за суми, като следва: 249 472,05 лева – главница по договор за СМР от 30.01.2008, ведно със законна лихва считано от 21.06.2010г до окончателното плащане и сумата от 15 768,90 лева – разноски. Вземанията по изпълнителния лист са прехвърлени от „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД на „ЕЛИКОН“ ООД с договор за цесия от 08.06.2011г, за която цесия длъжникът е уведомен с уведомление вх.№716/15.06.2011г. Въз основа на изпълнителния лист е образувано изп.д. № 20118390400640 по описа на ЧСИ Ирина Кирезиева, преобразувано в изп.д. № 20138620400018 по описа на ЧСИ Мариола Гарибова.

С договор за цесия от 29.08.2015г „ЕЛИКОН“ ООД прехвърля на „ЕВЕНТУС БГ“ ООД съгласно чл. 1 от договора, част от вземането си по изп.д. № 20138620400018 по описа на ЧСИ Мариола Гарибова, в размер на сумата от 50 000,00 лева. В договора за цесия вземането не е индивидуализирано с посочване на вида на прехвърляното вземане (главница, лихва или разноски). Следователно договора за цесия е нищожен, тъй като не може да се установи (включително чрез тълкуване на волята на страните по договора) какво вземане е прехвърлено на „ЕВЕНТУС БГ“ ООД. След като договора е нищожен, той не легитимира „ЕВЕНТУС БГ“ ООД като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за посоченото вземане.

Предвид изложеното възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх. № 114743/20.09.2019г.

Борислав Спасителов Златков оспорва вземания на „БЕТОН -М“ ЕООД по т.3 на допълнителния списък на приети предявени вземания за сумата от 3250,00 лева.

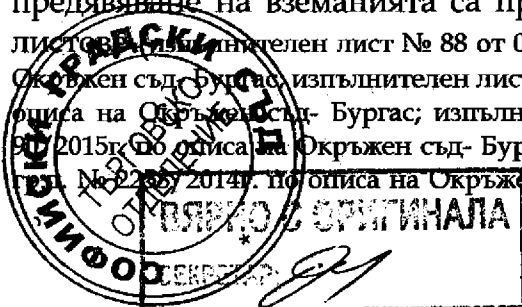
Кредиторът възражава срещу включването в допълнителния списък на приетите вземания вземането на „БЕТОН -М“ ЕООД за сумата от 3 250,00 лв. Възражението е бланкетно, не се сочат причини, поради които се оспорва вземането.

Синдикът счита възражението за неоснователно.

Кредиторът с оспорено взема моли възражението да се остави без уважение като неоснователно и недоказано. Приложени са оригинали на изпълнителни листове за направени разноски в съдебни производства.

Длъжникът чрез адв. Каменов не вземане отношение по възражението.

Съдът намира възражението за неоснователно. Към молбата за предявяване на вземанията са представени в оригинал 7 броя изпълнителни листове: изпълнителен лист № 88 от 05.11.2014г., издаден по гр.д. № 1843/2014г. по описа на Окръжен съд - Бургас; изпълнителен лист № 33 от 26.02.2015г., издаден по гр.д. № 1615/2014г. по описа на Окръжен съд - Бургас; изпълнителен лист № 38 от 10.02.2015г., издаден по гр.д. № 90/2015г. по описа на Окръжен съд - Бургас; изпълнителен лист № 6 от 23.01.2015г., издаден по гр.д. № 2285/2014г. по описа на Окръжен съд - Бургас; изпълнителен лист № 17 от 26.01.2015г.,

издаден по гр.д. № 2258/2014г. по описа на Окръжен съд- Бургас; изпълнителен лист № 11 от 16.01.2015г., издаден по в.гр.д. № 1983/2014г. по описа на Окръжен съд- Бургас; изпълнителен лист от 18.06.2015г., издаден по ч.гр.д. № 1491/2015г. по описа на СГС), съгласно които „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъдено да заплати на „БЕТОН-М“ ЕООД разноски в общ размер на сумата от 3250,00 лева. Длъжникът не твърди и не доказва способ за погасяването им. При това положение следва да се приеме, че вземането съществува в размера и на основанията, на което е предявено. По изложените съображения възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх. №113527/18.09.2019г.

Кредиторът НАП оспорва реда на удовлетворяване на вземанията на Община Сопот по т.3, т.4 и т.7 на списъка на служебно приетите вземания на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД /н/, като счита, че те са частни, а не публични, с оглед на което следва да бъдат удовлетворени по реда на чл.722, т.8, а не т.6 от ТЗ.

Кредиторът с оспореното вземане не взема отношение по възражението.

Синдикът счита възражението за основателно.

Длъжникът чрез адв.Каменов, счита възражението на НАП за основателно.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните доказателства намира възражението за основателно. Видно от представените към молбата за предявяване на вземането доказателства, община Сопот е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за сумата от 856.68 лв. - разноски по изпълнително дело за адвокатско възнаграждение; сумата от 925.70 лв.- разноски по т. 31 от Тарифата за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители и сумата от 1 088.24 лв.- разноски по изпълнително дело. Тези вземания не са публични и следователно не подлежат на удовлетворяване по реда на чл. 722, ал.1, т. 6 ТЗ. При това положение вземанията представляват частни такива възникнали преди постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност и следва да се удовлетворят по реда на чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ.

По възражение вх. №110756/10.09.2019г.

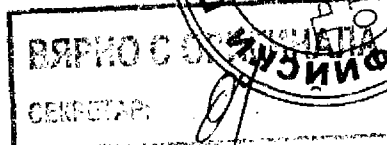
Кредитора „ТИТАН АГРО БЪЛГАРИЯ“ ЕООД оспорва списъка с неприети вземания за сумата от 37 481,80 лв.

Синдикът в становището си посочва, че поради техническа грешка не е включил в никой от списъците частта от вземането на кредитора „ТИТАН АГРО БЪЛГАРИЯ“ ЕООД от 37481,80 лв. Вземането не е надлежно индивидуализирано по основание и по размер, защото за 16 842,04 лв. не е посочено основание и начин на формиране. Сумите от 80,00 лв. и 26 878,73 лв. допълнителни разноски и такси по и.д. № 440/16 г. на ЧСИ Момчил Нелов не е посочено, за какво са дължими и дали са предплатени от кредитора.

Длъжникът чрез адв.Каменов оспорва възражението, поддържа становището на синдика.

Видно от представените към молбата за предявяване на вземанията изпълнителни листове, общия размер на вземането възлиза на 62 617,79 лв.

Съгласно Удостоверение изх.№ 3755/30.07.2019г., издадено по изх.д. № 440/2016г. по описа на ЧСИ Момчил Нелов, рег. № 723, общия размер на задълженията на „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ“ ЕАД към „ТИТАН АГРО БЪЛГАРИЯ“ ЕООД към

30.07.2019г. възлиза на 100 099.09 лв., от които: 16 842.04 лв.- неолихвяема сума; 33 113.65 лв.- главница; 20 604.67 лв.- лихви; 2 580.00 лв.-присъдени разноски; 80.00 лв.- допълнителни разноски; 26 878.73 лв.- начислени такси.

От процесното удостоверение не става ясно как са формирани сумите: 80.00 лв. - допълнителни разноски, 26 878.73 лв. - начислени такси по изп. д. № 440/2016г. по описа на ЧСИ Момчил Нелов, Рег. № 723, и сумата от 16 842,04 лева - неолихвяема сума. Тези вземания не са конкретизирани по основание нито в молбата по чл. 685 ТЗ, нито в Удостоверение Изх. № 3755/30.07.2019г., тъй като не е посочено за какво се дължат тези такси и разноски. Не са представени доказателства за реалното им заплащане от страна на кредитора „ТИТАН АГРО БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, няма и констатация на съдебния изпълнител, че разноските са платени авансово от взыскателя. При това положение и след като вземанията не са доказани по основание и размер, възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх.№108961/03.09.2019г

„ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва списъка на приетите от синдика предявени вземания по т. 12 относно приетото вземане на „ДАНИ И СИМО“ ЕООД в размер на сумата от 55 246.99 лв. - възнаграждение по договор за охрана на недвижим имот от 19.08.2013 г.

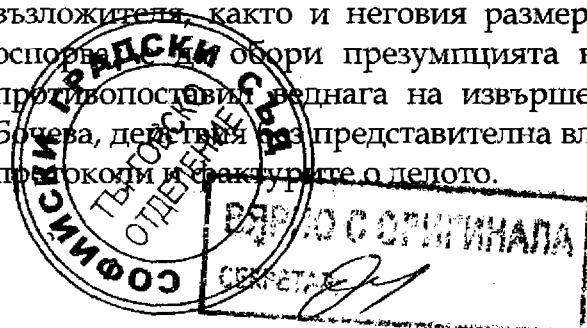
Длъжникът твърди, че договор № 101/19.08.13 г. е нищожен, поради противоречие със закона, тъй като съгласно чл.2 от Закона за частната охранителна дейност (отм.), действащ към датата на сключване на договора, такъв договор може да сключи само лице, което притежава лиценз, а „ДАНИ И СИМО“ ЕООД няма такъв. Договорът не е изпълнен, тъй като имотите са разграбени. С приетото възражение не са представени доказателства за отчет за дейността. Оспорва, че лицето Светла Бочева, подписала констативните протоколи и фактурите за „ГУСВ“ ЕАД /н/, е негов представител.

Кредиторът „ДАНИ И СИМО“ ЕООД счита възражението за неоснователно, представя договор и 4 анекса, протоколи за приемане на работата, фактури за възнаграждението.

Синдикът счита, че липсата на лиценз не води до нищожност на договора, а до административна санкция за сключилият го кредитор. Твърди, че не са ангажирани доказателства за неизпълнението.

Съдът като обсъди доводите на страните и сърбаните доказателства приема възражението за неоснователно по следните съображения:

Вземането по договора за охрана намира правното си основание в чл.266, ал.1 от ЗЗД. Съгласно последната, възнаграждението на изпълнителя е дължимо с приемане на работата от възложителя. Следователно в тежест на кредитора, който претендира вземането, е да докаже: сключването на договора за охрана, изпълнението на задълженията по него и приемането на услугата от възложителя, както и неговия размер. А в тежест на ответника е, който го оспорва. Съдебният събори презумпцията на чл. 301 ТЗ, като установи, че се е противопоставил веднага на извършените от негово име от лицето Светла Бочева, действаща без представителна власт при подписването на констативните протоколи и фактурите от делото.

Представения с молбата за предявяване на вземанията Договор за охрана № 101 от 19.08.2013 г. обективира съгласието на „ГУСВ“ ЕАД /н/, като възложител, и „ДАНИ И СИМО“ ЕООД, като изпълнител, да се организира и осъществява на негов риск, със негови служители и технически средства, на охрана на недвижим имот, съоръжения, техника и други в КР Бузовград, град Казанлък собственост на възложителя за периода от 01.08.2013г до 01.08.2014г, срещу насрещното задължение за възложителя да заплати на охранителя до 20-то число на месеца, месечно възнаграждение за един охранител в размер на 360,00 лева. В договора е предвидено, че охраната ще се извършва от трима охранителя, а изпълнението на задълженията за охрана ще се установява с подписване на фактура, констативен протокол и справка за извършените проверки на охраняемите обекти.

Договорът е валиден, тъй като разпоредбата на чл. 2 от Закона за частната охранителна дейност (отм.), действаща към датата на сключване на договора, не касае действителността му. Сключване на договор в нарушение на последната съгласно ЗЧОД влече единствено административна отговорност за изпълнителя.

С четири анекса срока на действие на договора е продължен до 01.08.2018г.

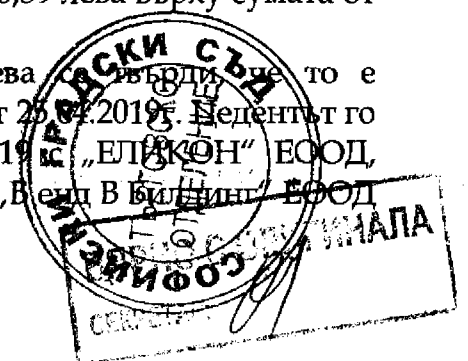
За установяване изпълнението на договора по делото са представени 37 броя фактури, констативни протоколи и справки за извършени проверки, които са двустранно подписани. Оспорването на представителната власт на лицето Светла Бочева, съдът намира за неоснователно, тъй като по делото са представени два броя изрични пълномощни от 04.02.2015г и от 14.09.2017г, с които последната е упълномощена да представлява дружеството на територията на област Стара Загора пред всички, държани, общински органи, съдебни власти, служби на МВР, физически и юридически лица, във връзка с дейността на дружеството. Това общо пълномощно касае всички действия на лицето и не е ограничено със срок. Следователно оспорването по чл. 301 ТЗ е неоснователно.

Въз основа на така представените доказателства съдът приема, че вземането е доказано по основание и размер, с оглед на което възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх. № 108146/02.09.2019 г.

„АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД оспорва списъка с неприети предявени вземания по т. 9.2, стр.17 за вземане в общ размер на сумата от 104 333,67 лв., сбор от законни лихви върху главница от 125 293,16 лв. за периода от 10.12.2013 г. до 25.02.2019 г. и вземане за мораторна лихва в размер на 38078,40 лв по изп.д. № 441/17 по описа на ЧСИ Ал.Дачев, както по т.9.3 на стр.1 в размер на сумата от 86676,39 лева, от която главница в размер на 85 000,00 лева по изп.д. №82/19 по описа на Ал. Дачев и законна лихва в размер на 1676,39 лева върху сумата от 85 000 лева за периода 25.04.2019г – 04.07.2019г.

По отношение на вземането от 104 333,67 лева съдът приема, че то е придобито по договор за цесия с „БЕТОН -М“ ЕООД от 25.02.2019г. Дебитентът го придобива по договор за цесия сключен на 25.02.2019г. с „ЕЛВЪН“ ЕООД, който прехвърля частично вземането си придобито от „Бетон В Бидинг“ ЕООД

по договор за цесия от 30.12.2013г, с която цесия е прехвърлено вземането на последния по изпълнителен лист от 17.02.2016г издаден по т.д. № 8147/13г на СГС, VI-12-ти състав. За цесиите длъжникът бил надлежно уведомен.

По отношение на вземането в размер на 86 676,39 лева се посочва, че то е придобито с договор за цесия от 25.04.2019г сключен с „ЕЛИКОН“ ЕООД, който го придобива с договор за цесия от 11.02.2019г сключен с „ПРОФИСТОН“ ЕООД и изпълнителен лист от 25.10.11г издаден по т.д. №575/2010г на СГС, VI-11.

Синдикът счита възражението за сумата от 104 333,67 лв., за неоснователно, тъй като същото вземане е предявено и от „ЕЛИКОН“ ЕООД с молба от 08.08.19г. като е включено в списъка на приетите предявени вземания. По отношение на другото вземане, счита възражението за неоснователно, тъй като не става ясно как е формирано то. Няма представено актуално удостоверение за дълга и не може да се установи за каква част вземането е удовлетворено в производството при ЧСИ Матева и каква част е продължена при ЧСИ Дачев.

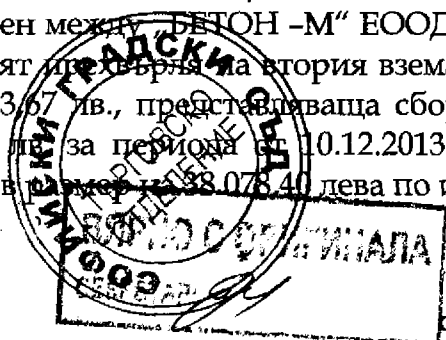
Длъжникът чрез адв.Каменов, счита възражението за неоснователно. Подробни съображения във връзка с вземането в размер на 85 хил.лв. по изпълнително дело №82/19 г., придобито от „ПРОФИСТОН“ ЕООД първоначално от „ЕЛИКОН“ ЕООД и след това, както се твърди от „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД, са изложени във възражението срещу предявеното от „ЕЛИКОН“ ЕООД вземане, което е идентично с настоящото. По отношение на вземането за 103 хил.лв., изцяло се присъединява към становището на синдика възраженията на КТБ АД/н/. Не оспорва да е уведомен за цесията между „ЕЛИКОН“ ЕООД и „ПРОФИСТОН“ ЕООД. Оспорва да е уведомяван за другите цесии.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства намира възражението за основателно по следните съображения:

По отношение на вземането в размер на 104 333,67 лева.

Няма спор, че съгласно изпълнителен лист от 17.02.2016г издаден по т.д. № 8147/13г на СГС, VI-12-ти състав „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъдено да заплати на „ЕЛИКОН“ ЕООД както следва: сумата от 125 293,16 лева - главница по договор за СМР от 25.08.2009г и договор за цесия от 30.12.2013г, сключен с „Б енд Ъ Билдинг“ ЕООД, сумата от 38 078,40 лева - мораторна лихва за забава за периода 09.12.2010г - 09.12.2013г и сумата от 12 166,00 лева - разноски.

Представен е договор за цесия сключен на 25.02.2019 между БЕТОН-М“ ЕООД и „ЕЛИКОН“ ЕООД, с който последният прехвърля вземането си към „ГУСВ“ ЕАД /н/ за плащане на сумата от 104 333,67 лв., представляваща сбор от законни лихви начислени върху главницата от 125 293,16 лв. за периода от 10.12.2013 г. до 25.02.2019 г. и вземане за мораторна лихва в размер на 38 078,40 лева по изп.д. № 441/17 по описа на ЧСИ Ал.Дачев. А с договор за цесия сключен между „БЕТОН -М“ ЕООД и „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД от 25.04.2019г., първият прехвърля на втория вземането си към „ГУСВ“ ЕАД /н/ за сумата от 104 333,67 лв., представляваща сбор от законни лихви върху главница от 125 293,16 лв. за периода от 10.12.2013 г. до 25.02.2019 г. и вземане за мораторна лихва в размер на 38 078,40 лева по изп.д. № 441/17 по описа на ЧСИ Ал.Дачев.

Спорно е дали цесиите от 25.02.2019г и от 25.04.2019г. са съобщени на длъжника от цедентите. Доказването на спорното обстоятелство е в тежест на кредитора. За последното се представят уведомления по чл. 99, ал.4 ЗЗД, оформени като връчени на длъжника чрез Георги Петров на 02.05.2019г. Последният не е сред лицата вписани като представители на ответното дружество в Търговския регистър. Не е приложима и презумпцията на чл. 301 ТЗ, тъй като длъжникът оспорва действията на мнимия представител, веднага след узнаване за тяхното извършване (по делото няма данни длъжникът да е узнал за действията преди откритото съдебно заседание на 20.10.2019г, на което е оспорено твърдението за връчване). Това налага кредитора да установи по делото пасивната представителна власт на лицето, на което са връчени уведомленията, за да се приеме, че те са произвели целените правни последици. Такива доказателства не са сочени, респ. събрани, с оглед на което и съдът не може да приеме, обстоятелствата за осъществени. Отделно от това следва да се посочи и че цесията се оспорва и от цедента „ЕЛИКОН“ ЕООД, който предявява в производството по несъстоятелност същото вземане.

По отношение на сумата от 85 000,00 лева – главница и сумата от 1676,39 лева законна лихва, следва да се посочи, че представените към възражение вх.№109493/04.09.2019г доказателства установяват, че „Еликон“ ЕООД е придобил въз основа на договор за цесия от 11.02.2019г от „ПРОФИСТОН“ ЕООД вземанията му към „ГУСВ“ ЕАД /н/ по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав. Към този момент вземането след отчитане на извършените частични погашения и опрощаване въз основа на Споразумение от 24.08.2012г е в размер на 104 515,00 лева - главница и 63 232,82 лева – законна лихва към 08.07.2019г. Следователно с договора за цесия от 25.04.2019г, „ЕЛИКОН“ ЕООД валидно прехвърля на „АТЛИМАН КЛУБ“ЕООД, част от горното вземане, както следва: 85 000,00 лева – главница и сумата от 1676,39 лева - законна лихва. Транслативния ефект по договора за цесия настъпва с постигане на съгласието между страните относно конкретното, индивидуално определено вземане, което се прехвърля. Това прехвърляне проявява действие по отношение на длъжника след съобщаването на цесията от цедента. Доказването на спорното обстоятелство е в тежест на кредитора. За последното се представя уведомления по чл. 99, ал.4 ЗЗД от 25.04.2019г, оформено като връчено на длъжника чрез Георги Петров на 02.05.2019г. Последният не е сред лицата вписани като представители на ответното дружество в Търговския регистър. Не е приложима и презумпцията на чл. 301 ТЗ, тъй като длъжникът оспорва действията на мнимия представител, веднага след узнаване за тяхното извършване (по делото няма данни длъжникът да е узнал за действията преди откритото съдебно заседание на 20.10.2019г, на което е оспорено твърдението за връчване). Това налага кредитора да установи по делото пасивната представителна власт на лицето, на което е връчено уведомлението, за да се приеме, че е произвели целените правни последици. Такива доказателства не са сочени, респ. събрани, с оглед на което и съдът не може да приеме, обстоятелствата за осъществени. Отделно от това следва да се посочи и че цесията се оспорва и от цедента „ЕЛИКОН“ ЕООД, който предявява в производството по несъстоятелност същото вземане.

По изложените съображения възражението на „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД следва да се остави без уважение.

По възражение вх. №109493/04.09.2019г

„ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва списъка на приетите предявени вземания по т.2, с която са приети вземания на „ЕЛИКОН“ ЕООД в общ размер на 309 740,98 лв.

Длъжникът твърди, че няма сключен договор за цесия между „ЕЛИКОН“ ЕООД и „ПРОФИСТОН“ ЕООД, че не е уведомен за цесията, че вземането е частично погасено. Опростени са 50% от вземането за неустойка и вземането за лихва към 31.08.2012г. и са намалени на 5 532,00 лв., съответно 18590,00 лв. Платени са 50 000,00 лв. при подписване на споразумението, за които последното служи за разписка и още 49 156,72 лв. в периода 31.12.12 г.- 23.07.2013 г. Следователно, размерът на дълга към твърдяната цесия е в размер на 92012,62 лв. Отделно това съгласно възражение вх.№ 108146/02.09.2019г на „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД, част от вземането в размер на 85 000,00 лева и 16676,39 лева последиствие е било прехвърлено на него.

Кредиторът чрез управителя Моллов оспорва възражението. Счита, че твърдяното погасяване не се установява от представените доказателства. Евентуално се твърди и че след погашението остава непогасен остатък в размер на 169 235,22 лева, от които главница 105 443,11 лева и 63792,11 лева законна лихва.

Синдикът счита възражението за основателно, тъй като по делото не са представени доказателства за извършената цесия от страна на „Профистон“ ЕООД към „Еликон“ ЕООД, с оглед на което последния не се легитимира като кредитор по приетото вземане.

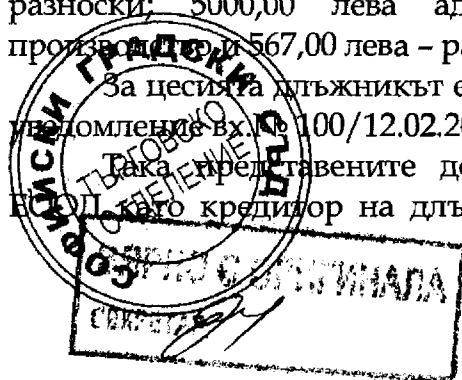
Съдът като обсъди доводите на страните и събраните доказателства приема за установено следното:

Съгласно изпълнителен лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав, въз основа на решение №1002/30.08.2011г, постановено по същото дело, ДП „Строителство и възстановяване“ (правоприемник на който е „ГУСВ“ ЕАД /н/) е осъдено да заплати на „ПРОФИСТОН“ ЕООД, както следва: сумата от 143 684,30 лева - главница по договор за СМР Б1/25.08.09г и фактури 53/24.11.2009 и 54/25.11.2009г, ведно със законната лихва считано от 18.02.2010 до окончателното плащане на сумата; 11 064,08 лева неустойка и сумата от 18 363,00 лева - разноски.

С договор за цесия от 11.02.2019г „ПРОФИСТОН“ ЕООД прехвърля на „Еликон“ ЕООД вземанията си към „ГУСВ“ ЕАД /н/ по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав, в общ размер на сумата от 307 446,21 лева, от които 143 684,30 лева - главница, 128 767,83 лева - законна лихва, 11064,08 лева - неустойка, 18363,00 - съдебни разноски; 5000,00 лева адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство и 567,00 лева - разноски по изпълнителното производство.

За цесията длъжникът е уведомен от кредитора „ПРОФИСТОН“ ЕООД с уведомление вх. № 100/12.02.2019г

Така представените доказателства могат да легитимират „ЕЛИКОН“ ЕООД като кредитор на длъжника, тъй като са годни да установяват както

основание, така и размера на вземането. Вземанията по изпълнителния лист са установени със силата на пресъдено нещо, поради което съществуването им може да бъде оспорвано от длъжника само с възражения настъпили след нейното проявление, каквито са релевираните за погасяването на дълга. За доказването им длъжникът представя: Споразумение от 24.08.2012г сключено между него и кредитора „ПРОФИСТОН“ ЕООД, съгласно което, към датата на сключването му, дългът е в размер на 215 293,06, от които: 143 684,30 лева – главница; 37 181,68 лева – законна лихва към 21.08.2012г, 11 064,08 лева – неустойка, 18 363,00 лева – присъдени разноски и 5 000,00 лева - разноски по изпълнителното дело. С чл. 3 от споразумението кредиторът се съгласява да опрости на длъжника 50% от вземането за неустойка и вземането за лихва към 31.08.2012г. и да ги намали с 5532,00 лв., съответно 18590,00 лв. или общо с 24 122,88 лева. В чл.5 е посочено, че остатъкът от дълга след опрощаването в размер на 191 170,18 лева, се разсрочва и следва да бъде платен на 7 вноски, от които първата в размер на 50 000,00 лева платена при подписване на споразумението, за което последното служи за разписка и 6 броя вноски в размер на 23 528,36 лева всяка в срок до 18 месеца от подписване на споразумението.

Споразумението е частен диспозитивен документ, на който е даден вид да е подписан от лицата посочени в него. Същия се ползва с формална доказателствена сила и обвързва страните по него с насрещните права и задължения. Споразумението обективира постигнато съгласие за отказ на кредитора „ПРОФИСТОН“ ЕООД от конкретно и точно индивидуализирани вземания. Следователно то има характеристиките на договор за опрощаване съгласно чл. 108 ЗЗД и погасява задълженията за законна лихва и неустойка до посочените в него размери.

На споразумението, по изрично съгласие на страните, е придаден и характер на разписка за плащането на първата от уговорените с него погасителни вноски – арг от чл. 77, ал. 1 ЗЗД. Следователно с подписването му страните удостоверяват и плащането от страна на длъжника към кредитора на сумата от 50 000,00 лева. Сумата не е достатъчна да погаси цялото задължение, а и страните не са посочили към кое задължение прихващат това частично изпълнение. При това положение изпълнението следва да погаси задълженията в реда указан в чл. 76, ал.2 ЗЗД. След прихващането, както е посочено и в заключението на ССЕ, остава непогасена само главница в размер на 141 493,54 лева.

От заключението на ССЕ и банковото извлечение издадено от „Инвестбанк“ АД се установява, че в изпълнение на споразумението от 24.08.2012г длъжникът е погасил чрез трето лице задължения към „ПРОФИСТОН“ ЕООД в периода 31.12.12г.- 23.07.2013 г., както следва: на 31.12.2012г сумата от 2424,00 лева; на 11.04.2013г – 10700,00 лев, на 29.04 2013г – 12 828,36 лева и на 23.07.2013г – 23528,36 лева. По аргумент от разпоредбата на чл. 73 ЗЗД задължението може да бъде изпълнено от трето за длъжника лице, тъй като плащане не е строго лична и незаемлива престация. След прихващане на тези частични изпълнения по указания в чл. 76, ал.2 ЗЗД ред първо към законната лихва и след това към главницата остава непогасен

остатък в размер на 104 515,00 лева главница и 63 232,82 лева - законна лихва към 08.07.2019г.

С договор за цесия от 25.04.2019г, „ЕЛИКОН“ ЕООД прехвърля на „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД, част от горното вземане, както следва: 85 000,00 лева - главница и сумата от 1676,39 лева - законна лихва. Договора за цесия е договор, с който се променя носителя на вземането. Транслативния ефект настъпва с постигане на съгласието между страните относно конкретното, индивидуално определено вземане. Налага се следователно извода, че със сключването на договора за цесия от 25.04.2019г. „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД придобива вземанията за главница в размер на 85 000,00 лева и законна лихва в размер на 1676,39 лева по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав. Или след 25.04.2019г. „ЕЛИКОН“ ЕООД остава кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав само по отношение на вземането за заплащане на сумата от 19 515,00 главница и сумата от 61556,43 лева - законна лихва.

Въз основа на изложеното възражението следва да е уважи частично, като списъка на приетите предявени вземания се измени в частта по т.2, като вместо вземане в размер на сумата от 309740,98 лева се приеме, че „ЕЛИКОН“ ЕООД е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за сумата от 19515,00 лева - главница и 61556,43 лева - законна лихва по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав, които вземания следва да се удовлетворят по реда на чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

По възражение вх. № 109506/04.09.2019г.

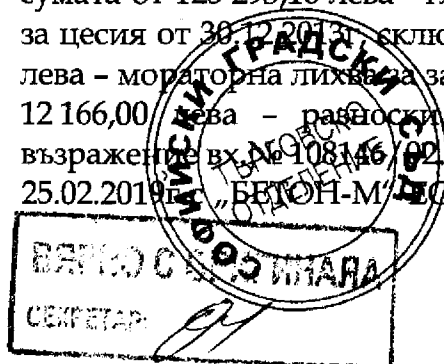
„КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД - в несъстоятелност оспорва списъка с приети предявени вземания по т. 29, с която са приети вземания на „ЕЛИКОН“ ЕООД в общ размер на 540 057.45 лева.

С възражението „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД - в несъстоятелност счита, че представените доказателства от страна на кредитора не установяват по категоричен начин съществуването по основание и размер на приетите предявени вземания.

Кредиторът „ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва възражението. Счита същото за балнетно. Твърди, че са представени доказателства за съществуването на всички предявени и приети вземания.

Синдикът намира възражението за частично основателно, тъй като не е представен договор за цесия с „ПРОФИСТОН“ ЕООД.

По отношение на вземанията по т.29.1.1 - 4 възражението е частично основателно. Въз основа на изпълнителен лист от 17.02.2016г издаден на основание влязлото в сила съдебно решение по т.д. № 8147/13г на СГС, VI-12-ти състав „ЕЛИКОН“ ЕООД се легитимира като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за: сумата от 125 293,16 лева - главница по договор за СМР от 25.08.2009г и договор за цесия от 30.12.2013г сключен с „В енд В Билдинг“ ЕООД, сумата от 38 078,40 лева - мораторна лихва за забава за периода 09.12.2010г - 09.12.2013г и сумата от 12 166,00 лева - разходи. Въпреки това по делото са представени (към възражение вх. № 108146/02.09.2019г) доказателства, че въз основа на сключен на 25.02.2019г. „БЕТОН-М“ ЕООД договор за цесия, „ЕЛИКОН“ ЕООД прехвърля

вземането си за сумата от 104 333,67 лв., представляваща сбор от законната лихва върху главница от 125 293,16 лв. за периода от 10.12.2013 г. до 25.02.2019 г. и вземането за мораторна лихва в размер на 38078,40 лева по изпълнителния лист от 17.02.2016г. След като „ЕЛИКОН“ ЕООД се е разпоредил с част от вземанията си за лихва, като ги е прехвърлил към трети лица преди датата на предявяване на вземането в производството по несъстоятелност, той не е кредитор по тях. Ето защото възражението е основателно за вземанията по т.29.1.2, т.29.1.3, т.29.1.4, които следва да се изключат от списъка с приетите предявени вземания. По отношение на вземането по т.29.1.1 възражението е неоснователно и следва да се отхвърли.

По отношение на вземанията по т.29.2.1-4, възражението също е частично основателно. Представените към възражение вх. № 109493/04.09.2019г доказателства установяват, че „Еликон“ ЕООД е придобил от „ПРОФИСТОН“ ЕООД въз основа на договор за цесия от 11.02.2019г вземанията на последния към „ГУСВ“ ЕАД /н/ по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав. Към този момент вземането след отчитане на извършените частични погашения и опрощаване въз основа на Споразумение от 24.08.2012г е в размер на 104 515,00 лева - главница и 63 232,82 лева - законна лихва. С последващ договор за цесия от 25.04.2019г, „ЕЛИКОН“ ЕООД прехвърля на „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД, част от горните вземания, както следва: 85 000,00 лева - главница и сумата от 1676,39 лева - законна лихва. След като „ЕЛИКОН“ ЕООД се е разпоредил с част от вземанията си за главница и лихва, като ги е прехвърлил към трети лица преди датата на предявяване на вземането в производството по несъстоятелност, той не е кредитор по тях. Или след 25.04.2019г. „ЕЛИКОН“ ЕООД остава кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав само по отношение на вземането за заплащане на сумата от 19 515,00 лева главница и сумата от 61 556,43 лева - законна лихва. Ето защото списъкът с приетите вземания по т.29.2.1, т.29.2.2 и т.29.2.4 следва да се измени по отношение на размера, а това по т.29.2.3 - да се изключи.

По отношение на вземанията включени в списъка под т.29.3-10 възражението е неоснователно. Към молбата за предявяване на вземанията са представени 8 броя изпълнителни листове, съгласно които „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъдено да заплати на „ЕЛИКОН“ ЕООД разноски по посочените съдебни производства в общ размер на сумата от 4200,00 лева. Не са ангажирани доказателства нито за погасяване, нито за прехвърляне на вземанията към трети лица. При това положение следва да се приеме, че вземанията съществуват в размера и на основанията, на което е предявени. По изложените съображения възражението в тази му част следва да се остави без уважение.

По възражение вх. №110102/09.09.2019г.

„ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва списъка с приетите предявени вземания по т. 17, с която е прието вземането на „АРИЕС“ ЕООД за заплащане на сумата от 168 000,00 лева, представляваща част от законна лихва върху главница в размер на 1 204 717,69 лева.

Длъжникът оспорва вземането като твърди, че договора за цесия* от 31.05.2014г сключен между „КМ БИЛДСИСТЕМ“ ЕООД и „АРИЕС“ ЕООД

нищожен поради липса на предмет, евентуално цесията не е съобщена, евентуално вземането е погасено чрез плащане.

Кредиторът с оспореното вземане не взема отношение по възражението.

Синдикът счита възражението за неоснователно.

По делото не е спорно, а това се установява и от представените с молбата за предявяване на вземането доказателства, че ответникът е осъден въз основа на изпълнителен лист от 13.11.2012 г. издаден по в. т. д. № 384/2012 г. по описа на Апелативен съд – гр. Варна да заплати на „БЯЛА БИЛДИНГ КЪМПАНИ“ ЕООД 1 204,717,69 лева главница по договор за СМР от 16.05.2008г, ведно със законна лихва считано от 02.05.2011г. Няма спор и че вземането е прехвърлено, както следва: с договор за цесия от 15.04.2012 г. сключен между „БЯЛА БИЛДИНГ КЪМПАНИ“ ЕООД и ЕТ „КНИГОВЕЗ – ГИНА КЪНЕВА“, с Договор за цесия от 08.04.2013 г. между ЕТ „КНИГОВЕЗ – ГИНА КЪНЕВА“ и „INTERNARIONAL MANAGEMENT AND INVESTMENT COMPANY“ Република Сейшели, гр. Виктория; с Договор за цесия от 03.04.2014 г. между „INTERNARIONAL MANAGEMENT AND INVESTMENT COMPANY“ Република Сейшели, гр. Виктория и „КМ БИЛДСИСТЕМ“ ЕООД. Не се оспорва и че цесиите са съобщени на длъжника.

С договор за цесия от 31.05.2014г. „КМ БИЛДСИСТЕМ“ ЕООД прехвърля на „АРИЕС“ ЕООД сумата от 168 000,00 лева, представляваща част от законната лихва върху главница в размер на 1 204 717,69 лева. „ГУСВ“ ЕАД /н/ е уведомена за цесията с уведомление по реда на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД вх.№ 851/04.06.2014г.

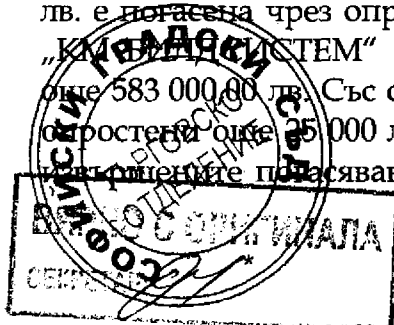
Възражението за нищожност на договора за цесия от 31.05.2014 г. е неоснователно. Видно от представения препис от договора, в чл. 1 е посочен предмета на договора, като вземането е ясно и недвусмислено индивидуализирано, както по основание, така и по размер. Неоснователно е и възражението за липса на уведомяване за цесията. Не основателно е и възражението за погасяване на задължението. Последното се обосновава със споразумение от 10.06.2015г сключено между „ГУСВ“ ЕАД /н/ и „КМ БИЛДСИСТЕМ“ ЕООД. Към тази дата последният не е вече кредитор на спорното вземане, тъй като то е прехвърлено на „АРИЕС“ ЕООД. При това положение и с оглед относителния характер на облигационните отношения, след като „АРИЕС ЕООД не е страна по споразумението, то няма действие по отношение на него.

С оглед изложеното възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх.№ 109490/04.09.2019г.

„ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва списъкът на приетите предявени вземания в частта по т.14, с която са приети вземанията на „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД.

Длъжникът оспорва вземанията за разликата над сумата от 586 298,00 лв. до пълния приет размер от 602 177,57 лв. Твърди, че сумата в размер на 35 000 лв. е погасена чрез опрощаване с договор, сключен между „ГУСВ“ ЕАД /н/ и „КМ БИЛДСИСТЕМ“ ЕООД на 10.06.15 г. След разпределение са изплатени още 583 000,00 лв. Със споразумение от 14.05.2019г с „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД са опростени още 35 000 лв., а на 14.05.2018 г. са платени 124 981,49 лв. След така опрощените погасявания дългът е в размер на 507322 лв., от които главница

462 251,00 лв. и 45 071,00 лв. законна лихва до 14.05.18 г. Таксите и разноските по изпълнителните дела не е доказано да са предплатени от взыскателя.

Кредиторът с оспореното вземане не взема отношение по възражението.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като не са представени доказателства за погасяване, респективно за влизане в сила на постановлението за възлагане на недвижим имот с идентификатор 10135.3511.636.

Съдът като обсъди доводите на страните намира възражението за частично основателно:

По делото не е спорно, а това се установява и от представените с молбата за предявяване на вземането доказателства, че „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД се легитимира като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ въз основа на договор за цесия от 18.09.2015г сключен с „КМ БИЛДСИСТЕМ“ ЕООД, с който последният му прехвърля вземанията си по изпълнителен лист от 13.11.2012г. издаден по в. т. д. № 384/2012 г. по описа на Апелативен съд - гр. Варна, въз основа на който е образувано изп.д. № 1319/2015г по описа на ЧСИ Иван Хаджииванов в размер на сумата от 1105935,20 лева, от която 1 075 993,00 лева - главница и 29 942,20 лева - законна лихва считано от 10.06.2015г, на която дата е подписано споразумение за частично опрощаване на задължения; по изпълнителен лист от 09.01.2013, издаден по т.д. № 1636/2012 по описа на ОС - град Варна, въз основа на който е образувано изп.д. № 1319/2015г по описа на ЧСИ Иван Хаджииванов за вземане в размер на 30 735,72 лева, от които: 21 000,00 лева - главница, ведно със законна лихва от 08.03.2011г до окончателното плащане и 9 735,72 лева - законна лихва за периода 08.03.2011г - 18.09.2015г; по изпълнителен лист от 05.09.2013, издаден по гр.д. № 1228/11 на РС- град Варна, въз основа на който е образувано изп.д. № 96/2015г по описа на ЧСИ Иван Хаджииванов, в размер на 18 535,86 лева, от които: 18 000,00 лева - главница и 535,86 лева - законна лихва за периода 10.06.2015г - 18.09.2015г. Не се оспорва и че цесията е съобщена на длъжника.

Бярно е, че договорът за цесия от 18.09.2015г не касае вземанията за държавна такса в размер на 360 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 1800,00 лева по изп.д. № 5093/18г по описа на ЧСИ Милен Бъзински. Въпреки това по делото е представено удостоверение изх.№78251/23.07.2019г на ЧСИ Милен Бъзински, където тези вземания са посочени като разноски на кредитора по образуваното изпълнително дело. При липса на други доказателства, съдът приема, че последните са разноски направени именно от кредитора „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД в производството по изп.д.№5093/18г по описа на ЧСИ Милен Бъзински, а не вземания на цедента по договора за цесия от 18.09.2015г. Ето защо в тази част възражението се явява неоснователно.

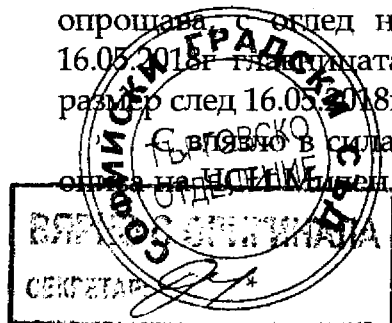
Със споразумението от 10.06.2015г и в резултат на предвидените да се извършат в изпълнението му погашения, „КМ БИЛДСИСТЕМ“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД /н/ приемат, че дълга на последния по изп.д. № 1319/2015г по описа на ЧСИ Станислава Янкова се редуцира до сумата от 1 075 993,00 лева с вкл. ДДС, а задължението по изп.д. № 096/2015г по описа на ЧСИ Иван Хаджииванов до сумата от 18 000,00 лева. А с т.5 кредиторът се съгласява да направи и допълнителна отстъпка в размер на 35 000,00 лева от общия размер

на претенцията му, след влизане в сила на постановлението за възлагане и заличаване на всички вещни тежести върху имот с идентификатор 10135.3511.636, с площ от 5284,00 кв.м., находящ се в град Варна, промишлена зона „Планова“. Отлагателното условие, под което е сключено опрощаването на сумата от 35000,00 лева от главницата по изп.д. № 1319/2015г по описа на ЧСИ Иван Хаджииванов, следва да се приеме за сбъднато, предвид представените: постановление за възлагане на недвижим имот от 03.07.2015г, вписано в Агенцията по вписванията на 28.07.2015г, молба за заличаване на възбрана, вписана в АВ на 04.07.2019г и удостоверение за тежести относно имот с идентификатор 10135.3511.636, с площ от 5284,00 кв.м., находящ се в град Варна, промишлена зона „Планова“. Със сбъдване на условието опрощаването поражда действие, считано от сключване на договора, т.е. с обратна сила – чл.25 ЗЗД. Следователно, считано от 10.06.2015г главницата по изп.д. № 123/13г по описа на ЧСИ Станислава Янкова следва да се редуцира до сумата от 1 040 993,00 лева с вкл. ДДС. При това положение договора за цесия от 18.09.2015г легитимира „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ до размера на сумата от 1 040 993,00 лева, тъй като „КМ БИЛДСИСТЕМ“ ЕООД не може да прехвърли права, които не притежава.

С разпределение от 29.09.2015, извършено по изп.д. № 8009/2012г по описа на ЧСИ Милен Бъзински в полза на „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД като присъединен вискател е предвидено изплащане на неолихвяема сума в размер на 583 000,00 лева. По делото не са представени доказателства за влизане на разпределението в сила. Не са представени и платежни нареждания за извършеното плащане на разпределената сума към вискателя, което по аргумент от чл. 455, ал.2 ГПК става в 7-дневен срок от влизането на разпределението в сила. Въпреки това видно и от молбата за предявяване на вземането вх.№98340/01.08.2019г, кредиторът признава плащането. Постъпилата сума не е достатъчна да погаси цялото задължение на кредитора и следователно изпълнението следва да се прихване по реда на чл. 76, ал.2 ЗЗД. Съгласно разпределението по изпълнителното дело има разноски за погасяване в размер на 17856,00 лева с ДДС, а за периода от 10.06.2015г до 29.09.2015г върху главницата от 1 040 993,00 лева се натрупва законна лихва в размер на 32 445,15 лева, изчислена с помощта на Calculator.bg. Следователно с плащането по разпределението първо е погасено задължението за разноски, след това за законна лихва, а с разликата е намалена главницата. Или след 29.09.2015г дългът е само за главница и е в размер на 508 294,15 лева.

Отделно от изложеното, с договор за опрощаване от 16.05.2018г. „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД, опрощава част от вземането си за главница по изпълнителния лист от 13.11.2012г. издаден по в. т. д. № 384/2012 г. по описа на Апелативен съд – гр. Варна в размер на 25 000,00 лева. Опрощаването е сключено между кредитора и длъжника, индивидуализирана е частта от вземането, която се опрощава, с оглед на което съдът приема, че въз основа на договора от 16.05.2018г главницата е намалена със сумата от 25 000,00 лева или нейния размер след 16.05.2018г възлиза на 483 294,15 лева.

С влизане в сила разпределение от 14.05.2018г по изп.д. № 8306/2015г по описа на ЧСИ Милен Бъзински в полза на кредитора „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД е

разпределена сумата от 124 861,49 лева. Към този момент върху главницата от 483 294,15 лева е натрупана законна лихва в размер на тази сума 128 793,82 лева. След разпределението тя е погасена, като остава дължима разлика от 3 931,51 лева. Или към 01.08.2019г се натрупва допълнителна законна лихва върху главницата в размер общо на 62 463,78 лева (58532,27 + 3931,51 = 62463,78).

С оглед изложеното възражението се явява основателно само досежно вземането прието с т.14.1, чийто размер следва да бъде коригиран на сумата от 483 294,15 лева, която следва да се удовлетвори в производството по реда на чл.722, ал.1, т.8 ТЗ. В останалата част възражението е неоснователно и следва да се отхвърли.

По възражение вх.№ 131830/28.10.2019г.

С възражението длъжникът „ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва допълнителния списък на служебно приетите вземания на НАП по т.1.1, 4.1, 5.1, 7.1, 8.1, 9.1, 10.1, 12.1, 14.1, 17.1, 18.1, 22.1, 23.1, 24.1, 26.1, 27.1, 29.1, 30.1, ведно със лихвите върху посочените главница.

Длъжникът твърди, че задълженията са погасени по давност.

Кредиторът с оспорените вземания счита възражението за неоснователно като твърди, че спрямо задълженията давността е прекъсвана, респ. спирана с предприемане на действия на органите на НАП или съответните общини за принудително събиране на задълженията. Представя допълнителни доказателства.

Синдикът счита възражението за неоснователно

Съдът като обсъди доводите на страните намира следното:

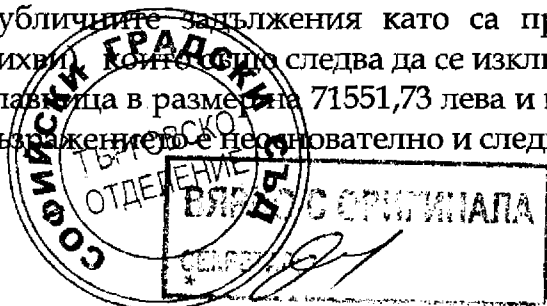
По т.1.1. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Габрово е установено с АУДЗ № А000034/22.08.2012 в размер на 6304,32 лева. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност, която съгласно чл. 171 ДОПК е 5 години, считано от настъпване на изискуемостта. За периода 22.08.2012г – 22.08.2017г няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че това публично задължение е погасено по давност преди предявяването му в производството в несъстоятелност и следва да бъде изключено от списъка с приети вземания. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва в размер на 5202,81 лева, следователно недължими са и лихвите по т.1.2, които също следва да се изключат.

По т.4.1. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Сливен съгласно АУЗД № РА000187/10.04.2013г е в размер на 42 223,82 лева – главница и 3157,37 лева - лихва, а по АУДЗ №РА002806/11.11.2013г е в размер на 10249,16 лева - главница. Съгласно чл. 172, ал. 2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност. За периода 10.04.2013г-10.04.2018г, съответно 11.11.2013г - 11.11.2018г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва

да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. Съгласно чл. 119 ЗЗД с погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и част от лихвите по т.4.2 и т.4.3, които също следва да се изключат.

По т.5.1. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси с посочените АУЗД № № 2,3,4,5,6 и 7 от 18.06.2012г и 1176-1/16.11.2017г на община Свищов в размер на 12007,47 лева, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност. Задълженията за МДТ за периода 2009г-2012г са установени с АУДЗ №№2-7/18.06.2012г, с което давността е прекъсната. От 18.06.2012г е започнала да тече нова давност, която е прекъсната с АУДЗ №1176-1/16.11.2017г, с последната е прекъсната и давността за публичните задължения за МДТ за 2013г-2017г. От 16.11.2017г до 07.10.2019г не е изтекъл предвидения в чл. 171 ДОПК 5-годишен давностен срок. С оглед изложеното възражението е неоснователно и следва да се остави без уважение.

По т.7.1. Установяването на публичните вземания за местни данъци и такси на община Стара Загора с посочените АУЗД №№ 6737/02.08.2011г; 6738/02.08.2011г, 6740/02.08.2011г, 6741/02.08.2011г, 6742/02.08.2011г, 6743/02.08.2011г, 6744/02.08.2011г, 6745/02.08.2011г, 6746/02.08.2011г, 6747/02.08.2011г, 6748/02.08.2011г, 6749/02.08.2011г, 6750/02.08.2011г, 6751/02.08.2011г, 6752/02.08.2011г, 6753/02.08.2011г, 12324/15.10.2012г, 12325/15.10.2012г, 12327/15.10.2012г, 12328/15.10.2012г, 12329/15.10.2012г, 12330/15.10.2012г, 12331/15.10.2012г, 12332/15.10.2012г, 12334/15.10.2012г, 12335/15.10.2012г, 12336/15.10.2012г, 12337/15.10.2012г, 12338/15.10.2012г, 12339/15.10.2012г, 12340/15.10.2012г, 12340/15.10.2012г, 20748/26.02.2013г, 20749/26.02.2013г, 20750/26.02.2013г, 20751/26.02.2013г, 20753/26.02.2013г, 20754/26.02.2013г, 20755/26.02.2013г, 20757/26.02.2013г, 20758/26.02.2013г, 20759/26.02.2013г, 20762/26.02.2013г, 20763/26.02.2013г, 20764/26.02.2013г в общ размер на 183 336,03 лева (сумата е резултат от сбора на главниците посочени в актовете), не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност. За периода от датата на съставяне на всеки един АУДЗ до изтичане на 5-годишния срок, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и част от лихвите по т.7.2 в размер на 159 054,96 лева (сумата е резултат от сбора на лихвите по справка за размера на публичните задължения като са приспаднати и погасените чрез плащане лихви, които също следва да се изключат. В останалата част относно вземане за главница в размер на 71551,73 лева и вземане за лихва в размер на 45172,61 лева, възражението е неоснователно и следва да се отхвърли.

По т. 8.1. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Смолян с посочените АУПОЗ № 155/24.09.2010г и АУПОЗ №1005/08.12.2014г в размер на 41717,41 лева –главница и 28512,08 лева – лихва, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност. Задълженията за МДТ за календарните 2007г-2010г в размер, както следва: 4294,15 лева – главница и 4577,46 лихва, са установени с АУДЗ №155/24.09.2010г, с което давността за тях е прекъсната. От 24.09.2010г е започнала да тече нова давност, която изтича на 24.09.2015г. В този период няма други актове или действия, които да водят до спиране или прекъсване на давността, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания.

По т. 9.1. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Смолян с АУПОЗ № 1152-ЮЛ/24.09.2010г в размер на 1316,64 лева – главница и 1409,07 лева – лихва, не е спорно. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност. За периода от 24.09.2010г до 24.09.2015г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания.

По т.10.1. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Варна с АУЗД № МД-АУ-345/17.12.2013г в размер на 40124,45 лева – главница и 31203,24 лева – лихва, не е спорно. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност, която съгласно чл. 171 ДОПК е 5 години. За периода от 17.12.2013г до 17.12.2018г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания.

По т. 12.1. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на Столична община с посочения Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г в размер на 705 754,52 лева, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност. За периода 29.05.2013г - 29.05.2018г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания.

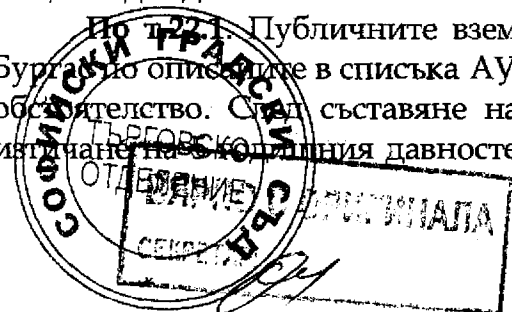
задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са лихвите по т.12.2 в размер на 324 249,44 лева, както и лихвите по т.12.3 в размер на 6862,05 лева, които също следва да се изключат.

По т.14.1. Установяването на публичното вземане на община Велико Търново за местни данъци и такси по АУДЗ № 274/05.11.2013г в размер на 90473,51 лева – главница и 108182,60 лева - лихва и АУДЗ №33-1/21.02.2014г в размер на 37522,16 лева –главница и 1820,63 лева - лихви, не са спорни обстоятелства. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност. За периода от издаване на двата АУДЗ до изтичане на 5-годишния срок, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност на 05.11.2018г, съответно 21.02.2019г, т.е. преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания.

По т. 17.1. Публичното вземане за местни данъци и такси на СО- район Люлин по РА № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г, в размер на 3699,37 лева, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност, която съгласно чл. 171 ДОПК е 5 години. За периода 29.05.2013г - 29.05.2018г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и част от лихвите по т.17.2 и т.17.3 в размер на 3898,30 лева и 29,80 лева, които също следва да се изключат.

По т. 18.1. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Шумен по АУДЗ№203/10.06.2014 в размер на 12510,06 лева – главница и 8 444,56 лева - лихва, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност, която съгласно чл. 171 ДОПК е 5 години. За периода 10.06.2014г – 10.06.2019г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност (07.10.2019г.) и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и лихвите по т.18.2 в размер на 8444,56 лева, които също следва да се изключат.

По т.22.1. Публичните вземания за местни данъци и такси на община Бургас по описаните в списъка АУЗД в общ размер на 28722,98 лева не е спорно обстоятелство. След съставяне на всеки един АУДЗ за 2012г и 2013г преди изтичане на 5-годишния давностен срок, давността е спряна съгласно чл. 172,

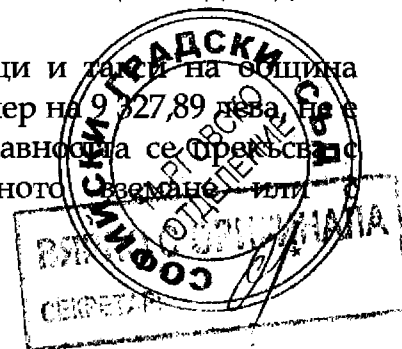

ал.1, т. 5 ДОПК с налагане на обезпечителните мерки вписани в Централния регистър на особения залози под номер 2017020801139, въз основа на постановление изх.№ С162225-022030195/26.10.2016г издадено от ТД на НАП София, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, вложени вещи, трезори и други вземания в описаните банки, както и обезпечителни мерки вписани в Централния регистър на особения залози под номер 2019071902390, въз основа на постановление № С182225-022-0044822/27.06.2018г на ТД на НАП София. След налагане на обезпечителните мерки течението на давността спира до тяхната отмяна. Данни за такава няма. Следователно за тези публични задължения давността не е изтекла към предявяването им в производството в несъстоятелност. С оглед изложеното възражението в тази му част следва да се остави без уважение.

По т.23.1. Публичните вземания за местни данъци и такси на община Плевен по описаните в списъка АУЗД в общ размер на 151 445,84 лева не е спорно обстоятелство. След съставяне на всеки един АУЗД от 04.02.2014г, преди изтичане на 5-годишния давностен срок, давността е спряна съгласно чл. 172, ал.1, т. 5 ДОПК с налагане на обезпечителните мерки вписани в Централния регистър на особения залози под номер 2017020801139, въз основа на постановление изх.№ С162225-022030195/26.10.2016г издадено от ТД на НАП София, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, вложени вещи, трезори и други вземания в описаните банки, както и обезпечителни мерки вписани в Централния регистър на особения залози под номер 2019071902390, въз основа на постановление № С182225-022-0044822/27.06.2018г на ТД на НАП София. След налагане на обезпечителните мерки течението на давността спира до тяхната отмяна. Данни за такава отмяна няма. Следователно за тези публични задължения давността не е изтекла към предявяването им в производството в несъстоятелност. С оглед изложеното възражението в тази му част следва да се остави без уважение.

По т.24.1, установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Плевен с АУЗД съставени през 2012г в размер на 60 326,22 лева, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност, която съгласно чл. 171 ДОПК е 5 години. За периода от настъпване на падежа на всяко задължение до изтичане на 5-годишния срок, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва в размер на 45 148,08 лева, следователно недължими са и лихвите по т.24.2, които също следва да се изключат.

По т.26.1. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Плевен установено с АУЗД № 107-737/13.04.2011г в размер на 9 327,89 лева, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение.

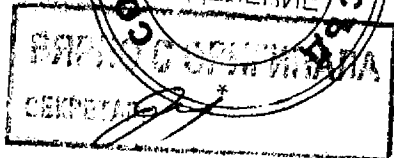

предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност, която съгласно чл. 171 ДОПК е 5 години, считано от настъпване на изискуемостта. За периода 13.04.2011г - 13.04.2016г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и част от лихвите по т.26.2 в размер на 9 025,98 лева, които също следва да се изключат.

По т.27.1 С Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г е установено публичното вземане за местни данъци и такси на Столична община - район Красна поляна в размер на 25 572,74 лева - главница за периода 01.01.2006г - 31.12.2011г. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност, която съгласно чл. 171 ДОПК е 5 години. За периода 29.05.2013г - 29.05.2018г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и част от лихвите по т.27.2 в размер на 5520,29 лева, които също следва да се изключат.

По т.29.1 С Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г е установено публичното вземане за местни данъци и такси на Столична община - район Кремиковци в размер на 114 261,56 лева - главница за периода 01.01.2006г - 31.12.2011г. Съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. След прекъсването започва да тече нова давност, която съгласно чл. 171 ДОПК е 5 години. За периода 29.05.2013г - 29.05.2018г, няма данни за други спирания и прекъсвания, с оглед на което следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и част от лихвите по т.29.2 в размер на 32 628,53 лева, които също следва да се изключат.

По т.30.1. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Бобов дол са установени с АУЗД № 53.00.35/07.10.2009г в размер на 63 399,80 лева. Давността за задълженията започва да тече от 01.01.2010г и до 01.01.2015г, когато давността изтича, няма действия, които да спират или прекъсват течението на срока. Извод в различна насока не следва от наложените обезпечителни мерки, вписани в Централния регистър на особения залози под номер 2017020800139 и номер 2019071902390, въз основа на постановление изх.№ С162225-022020195/26.10.2016г издадено от ТД на НАП София и постановление № С182225-022020195/27.05.2018г на ТД на НАП София, тъй като са наложени след изтичане на давността. С погасяване на задължението за главницата се

погасява и вземането за лихва, следователно недължими и лихвите по т.30.2 в размер на 152 966,47 лева, както и лихвите по т.30.3 в размер на 1497,06 лева, които също следва да се изключат.

По възражение вх. №131829/28.10.2019г.

„ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва допълнителния списък на приетите предявени вземания п т.10, с която е прието вземането на Министерство на икономиката в размер на 3666,92 лева.

Длъжникът посочва, че сумата по вземането е формирано от задължения по фактура №33000000365/26.07.2019г на стойност 2441,73 и фактура № 33000000375/01.10.2019г на стойност 1183,82 лева. Задължението по втората фактура се твърди да е погасено чрез плащане, за което се представят доказателства.

Кредиторът с оспореното вземане не взема отношение.

Синдикът счита възражението за основателно.

Съдът като взе предвид платежното нареждане от 15.10.2019г, намира възражението за основателно. Задължението по фактура № 33000000375/01.10.2019г на стойност 1183,82 лева е погасено чрез плащане от страна на длъжника, поради което следва да се изключи от допълнителния списък на приетите предявени вземания.

По възражение вх. №131828/28.10.2019г.

„ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва допълнителния списък на приетите предявени вземания от синдика, в частта му по т.7, с която са приети вземания на ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРАНС ГРУП“ АД в общ размер на 4629,12 лева

Длъжникът счита вземането на кредитора за погасено по давност.

Кредиторът с оспореното вземане, счита възражението за неоснователно.

Синдикът счита възражението за основателно.

Съдът като се запозна с доказателствата по делото намира възражението за основателно.

По делото няма спор, а това се установява от събраните по делото доказателства, че „ГУСВ“ ЕАД /н/ дължи на ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРАНС ГРУП“ АД по приложенияте към молбата за предявяване изпълнителни листове и удостоверения по чл. 456 ГПК общо сумата от 4629,12 лева. Установява се и че за събирането а сумите са образувани следните изпълнителни дела: 1009/2012г по описа на ЧСИ Мариян Петков; 1671/2012г по описа на ЧСИ Мариян Петков; 1670/2012г по описа на ЧСИ Мариян Петков; 2466/2012г по описа на ЧСИ Мариян Петков; 2465/2012г по описа на ЧСИ Мариян Петков и 1086/2013г по описа на ЧСИ Мариян Петков.

Спорно е дали задълженията са погасни по давност. Предвид обстоятелството, че задълженията са съдебно установени, те се погасяват с изтичане на общата 5-годишна давност. Видно от годините на образуване на изпълнителните дела към предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност е изтекъл срок, който е по-дълъг от предвидения чл. 117 ЗЗД давностен срок. В тежест на кредитора с оспореното вземане е влязла доказана обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване течението на давностния срок. Такива доказателства не са ангажирани, с оглед на което и Съдът не може да приеме, че такива обстоятелства са се осъществили.

вземането по т.7 следва да се изключи от допълнителния списък на приетите предявени вземания.

По възражение вх.№131825/28.10.2019г.

ПЕНЧО ПЕТКОВ ЙОРДАНОВ оспорва допълнителен списък на неприетите предявени вземания в частта по т.9, с която е отказано приемането на вземанията му, както следва: за сумата от 70 336,02 лева главница по изпълнителен лист от 19.07.11г. по т.д. № 1022/2009г и сумата от 1817,00 лева - лихва към 04.10.2019г.

Кредиторът, счита, че вземането му не е погасено по давност предвид образуваното през 2016 г. изпълнително дело пред ЧСИ Мариян Петков.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като изпълнителното дело е образувано след погасяване на задължението по давност, изтекля в периода 26.05.2011г - 26.05.2016г.

Длъжникът, счита възражението за основателно с оглед образуваното преди това пред ЧСИ Мариян Петков изпълнително производство.

Съдът като се запозна с представените по делото доказателства намира възражението за неоснователно.

Представения изпълнителен лист от 19.07.11г. по т.д. № 1022/2009г на СГС, ТО, 9-ти състав и договор за цесия от 20.07.2011г легитимират Пенчо Йорданов като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за сумата от 70 336,02 лева главница и сумата от 1817,00 лева - лихва.

Възражението за давност релевирано от синдика, не следва да бъде обсъждано, тъй като той не е страна по материалното правоотношение.

Следователно вземанията на кредитора са установени по основание и размер и следва да бъдат приети в производството по несъстоятелност.

По възражение вх.№130761/25.10.2019г.

„СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ ЕООД оспорва списъка с неприетите предявени вземания на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД /н/ в частта по т.4 и т.8.

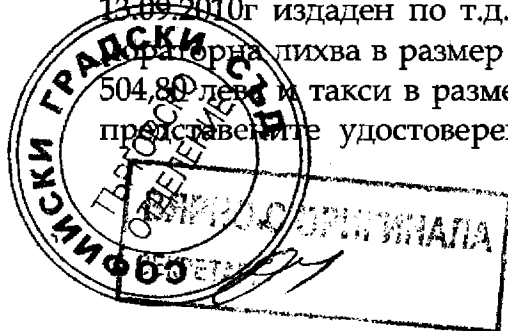
Кредиторът счита, че вземанията не са погасени по давност след като длъжникът не се е позовал на такава, а се доказват с изпълнителните листове и удостоверенията на ЧСИ.

Синдикът счита възражението за частично основателно до размера на сумата от 5 563,97 лв. В останалата част счита възражението за неоснователно като е изложил съображения за това.

Длъжникът оспорва възражението. Прави възражение за давност.

Съдът намира възражението за неоснователно.

По делото няма спор, а това се установява и от представените с молбите за предявяване на вземания доказателства, че „ГУСВ“ ЕАД /н/ дължи на „СЕКЮРИТИ СЕРВИЗ“ ЕООД, както следва: по изпълнителен лист от 18.05.2011г издаден по гр.д.№18268/2010г по описа на СРС, 55-ти състав - главница в размер на 26 203,20 лева, законна лихва до 27.09.2019 г в размер на 27090,13 лева и разноски в размер на 7394,37 лева; а по изпълнителен лист от 13.09.2010г издаден по т.д. №105/2010г. - главница в размер на 5 563,97 лева, законна лихва в размер на 3 533,30 лева, допълнителни разходи в размер на 504,80 лева и такси в размер на 822,00 лева. Тези вземания се установяват и от представените удостоверения по чл. 456 ГПК по изп.д.№20108150401037 по

описа на ЧСИ Татяна Кирилова и по изп.д. № 20108150401037 по описа на ЧСИ Надежда Вангелова.

Спорно е дали задълженията са погасни по давност. Предвид обстоятелството, че задълженията са съдебно установени, те се погасяват с изтичане на общата 5-годишна давност. Видно от годините на образуване на изпълнителните дела към предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност е изтекъл срок, който е по-дълъг от предвидения в чл. 117, ал.2 ЗЗД давностен срок. В тежест на кредитора с оспореното вземане е да докаже обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване течението на давностния срок в хода на изпълнителните производства. Такива доказателства не са ангажирани, с оглед на което и съдът не може да приеме, че такива обстоятелства са се осъществили. С оглед изложеното възраженията следва да се оставят без уважение.

По възражение вх. № 132590/29.10.2019г.

„БЕТОН - М“ ЕООД оспорва допълнителния списък на неприетите предявени вземания на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД /н/ в частта му по т.14.2 за вземането му в размер на 1 722,00 лв.

Счита, че вземането се установява от удостоверението на ЧСИ Петко Мачкърски, както и от доказателствата, приложени към молбата, представя платежни нареждания в откритото съдебно заседание.

Синдикът счита възражението за частично основателно единствено досежно претендираното вземане в размер на 950 лв, присъдено с представения към молбата за предявяване на вземането изпълнителен лист. Относно разноските пред ЧСИ счита вземането за недоказано, тъй като липсват доказателства за направени разноски по съдебното изпълнение.

Длъжникът оспорва възражението, считам същото за неоснователно.

Съдът като взе предвид представените с молбата за предявяване на вземането доказателства намира възражението за основателно. Относно вземането за адвокатско възнаграждение в производството по гр.д. № 4749/2012 по описа на СГС в размер на 950,00 лева, същото се установява от издадения изпълнителен лист от 11.03.2013г., а разноските по удостоверението по чл. 456 ГПК изх.№10376/10.09.2019г, издадено по изп.д. № 9/2013г по описа на ЧСИ Петко Мачкърски се установяват от представените в о.с.з платежни нареждания и договора за правна защита и съдействие от 30.09.2019г, на който е придаден вид на разписка за уговореното и платено адвокатско възнаграждение.

Длъжникът не твърди и не доказва способ за погасяване на задълженията. Следователно последните са изискуеми и дължими, с оглед на което следва да бъдат приети за удовлетворяване в производството по несъстоятелност с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

По възражение вх.№ 132014/29.10.2019 г.

АСЕН АСЕНОВ РУСЕВ оспорва допълнителния списък на неприетите предявени вземания в частта му по т.5, с която не е прието вземането му в общ размер на сумата от 13 444,96 лева.

Кредиторът обжалва списъка с доводи, че вземането се установява от удостоверението на ЧСИ Тодор Луков.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като липсват доказателства за вземането, няма приложен изпълнителен лист.

за цесията, уведомление до длъжника, доказателства за направените разноси в изпълнителното производство.

Длъжникът оспорва възражението. Счита същото за неоснователно. Представя препис на изпълнителния лист, от който е видно, че той е издаден в полза на лице, различно от кредитор Асен Асенов Русев.

Съдът като обсъди доводите на страните и представените доказателства намира възражението за неоснователно. Видно от представения по делото изпълнителен лист от 12.01.2010г по ч.гр.д. № 39689/09г на СРС, 58-ми състав ДП „Строителство и възстановяване“ е осъдено да заплати сумите на „АНДЕЛА“ АД. По делото няма представен договор за цесия, уведомление до длъжника и справка за направените от кредитора в хода на изпълнителното производство разноси, доказателства за тяхната действителна направа. При това положение Асен Русев не доказва при условията на пълно и главно доказване кредиторското си качество и размер на предявените вземане, с оглед на което възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх.№131832/25.10.2019г.

„ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва допълнителния списък с приети предявени вземания в частта по т.3 относно вземането на „ДЗИ Общо застраховане“ АД за сумата от 2667,70 лева.

Длъжникът счита вземанията за погасена по давност.

Синдикът счита възражението за основателно.

Кредиторът с оспореното вземане не взема отношение.

Съдът като се запозна с доказателствата по делото намира възражението за основателно.

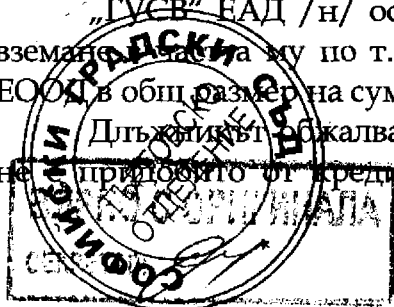
По делото няма спор, а това се установява и от представените с молбите за предявяване на вземания доказателства, че „ГУСВ“ ЕАД /н/ дължи на „ДЗИ Общо застраховане“ АД, по изпълнителен лист от 21.04.2010г издаден по гр.д.№9246/2008г по описа на СГС, IV-Г състав сумата от 2667,70 лева. Тези вземания се установяват и от представеното удостоверение по чл. 456 ГПК по изп.д.№1450/2011 по описа на ЧСИ Милен Бъзински.

Спорно е дали задълженията са погасни по давност. Предвид обстоятелството, че задълженията са съдебно установени, те се погасяват с изтичане на общата 5-годишна давност. Видно от годините на образуване на изпълнителното дело (23.03.2011г) към предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност е изтекъл срок, който е по-дълъг от предвидения в чл. 117, ал.2 ЗЗД давностен срок. В тежест на кредитора с оспореното вземане е да докаже обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване течението на давностния срок в хода на изпълнителното производство. Такива доказателства не са ангажирани, с оглед на което и съдът не може да приеме, че такива обстоятелства са се осъществили. С оглед изложеното вземането следва да се изключи от списъка с приетите вземания.

По възражение вх.№131836/28.10.2019г

„ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва допълнителен списък на приетите предявени вземания в частта му по т. 17, с която са приети вземанията на „ИВНИ ИВ“ ЕООД в общ размер на сумата от 213 740,75 лева.

Длъжникът обжалва допълнителния списък с възражения, че вземането не е прието от кредитора, тъй като неговия праводател Ангел Христов

Андреев не е бил кредитор на цедираното вземане, защото неговият праводател ЕТ „Слави-Светослав Вълчев“ го е прехвърлил преди това на „СДВ – СЕКЮРИТИ“ ЕООД с договор за цесия от 29.11.10 г., за която цесия дължникът е надлежно уведомен. Евентуално, счита вземането за погасено по давност, тъй като изпълнителния лист е от 2010 г., а изпълнителното дело е от 2015 г.

Синдикът оспорва възражението, тъй като няма доказателства за предходната цесия, която се твърди във възражението.

Кредиторът с оспореното вземане не взема отношение по възражението.

Съдът като обсъди доказателствата по делото намира възражението за основателно.

Спорно по делото е дали „ИВОНИ ИВ“ ЕООД е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ на вземането по изпълнителен лист от 01.06.2010г издаден по гр.д. № 21796/2003 на СРС, 30 състав. Съгласно представеното от длъжника уведомление от 30.11.2010г с договор за цесия от 29.11.2010г. Светослав Вълчев, осъществяващ търговска дейност като едноличен търговец „Слави – Светослав Вълчев“ е прехвърлил вземането си по описания по-горе изпълнителен лист на „СДВ – СЕКЮРИТИ“ ЕООД. Уведомлението не се оспорва от „ИВОНИ ИВ“ ЕООД. При това положение се налага извода, че преди сключване на договора за цесия от 20.07.2011г между Ангел Андреев и Светослав Вълчев, осъществяващ търговска дейност като едноличен търговец „Слави – Светослав Вълчев“, последният е прехвърлил вземането си по изпълнителния лист на „СДВ – СЕКЮРИТИ“ ЕООД, поради което цесията е без транслативен ефект. След като Ангел Андреев не е придобил вземанията въз основа на договора от 20.07.2011г, последния не може да ги прехвърли с договора за цесия от 25.09.2015 на „ИВОНИ ИВ“ ЕООД. Следователно последният не е кредитор на предявените в производството по несъстоятелност вземания и те следва да се изключат от допълнителния списък на приетите предявени вземания.

По възражение вх.№132640/30.10.2019г

НАП оспорва допълнителния списък на служебно приети вземания в частта относно реда на удовлетворяване на вземането по т. 18.1.

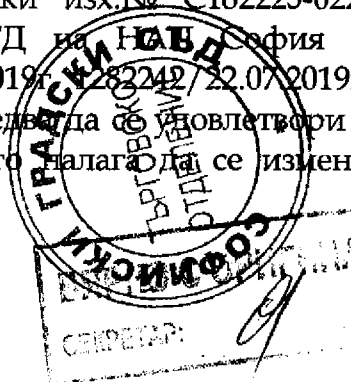
Кредиторът счита, че вземането по АУЗД № 203/10.06.14 г., издаден от Община Шумен е обезпечено със заповест, с оглед на което следва да бъде включено в списъка с ред на удовлетворяване по т. 1, а не по т. 6 и т.9. от ТЗ

Синдикът счита възражението за основателно.

Длъжникът не оспорва възражението.

Съдът като взе предвид, че вземането АУЗД № 203/10.06.14 г., издаден от Община Шумен е обезпечено със заповест, наложен със заповестно съобщение изх.№ 105008/12.07.2017г, ведно с удостоверение по чл. 191, ал. 4 ДОПК и постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С162225-022-0030195/26.10.2016г на публичен изпълнител по ТД на НАП София, постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С182225-022-0044822/27.16.2018г на публичен изпълнител по ТД на НАП София и удостоверения № 1282053/19.07.2019г, 1282227/22.07.2019г, 1282242/22.07.2019г, и 1282243/22.07.2019г, на ЦРОЗ, намира че същото следва да се удовлетвори в производството по реда на чл. 722, ал.1, т.1 ТЗ, което налага да се измени списъка на приетите вземания.

По възражение вх. № 131838/28.10.2019г

„КОЛОМАН ИНВЕСТ“ ЕАД оспорва допълнителния списък на приетите предявени вземания в частта му относно реда на удовлетворяване на вземанията по т.8.

Кредиторът твърди, че като цесионер придобива вземането по договора за цесия такова, каквото го е притежавал цедента и след като той се е ползвал с привилегията по т. 4, с тази привилегия се ползва и цесионера.

Синдикът счита, че привилегията има чисто социално предназначение, на което цесионерът не отговаря, с оглед на което и не може да се ползва от нея. По изложените съображения синдикът счита възражение за неоснователно.

Длъжникът счита възражението за основателно.

Съдът намира възражението за неоснователно. Привилегията е право на предпочитане, което законът дава на едно вземане, по причина на неговия произход. От дефиницията следва, че привилегии за вземания се уреждат само от закона с императивни норми. Те не могат да се създават по съгласие на страните. Привилегията е качество на вземането. Законът обаче дава привилегия и на определена категория кредитори по чисто социално-икономически съображения. Такава е общата привилегия по чл. 722, ал.1, т.4 ТЗ, която създава право за предпочтително удовлетворяване на икономически зависими и нуждаещи се от особена закрила група кредитори – работниците и служителите за вземанията им, които произтичат от трудовото правоотношение. Такова е и вземането за трудово възнаграждение, разбираемо като вече породено, изискуемо и ликвидно парично притежание. Вярно е, че съгласно чл.99, ал.2 ЗЗД прехвърленото вземане преминава върху цесионера с привилегиите, обезпеченията и другите му принадлежности, включително с изтеклите лихви, ако не е уговорено противното. Уредената с разпоредбата на чл. 722, ал.2, т.4 ТЗ привилегия обаче е непрехвърлима, защото е установена за тази особена категория кредитори. След като цесионера не е работник или служител на несъстоятелния длъжник, а е търговско дружество, то той не може да се ползва от посочената привилегия. При това положение вземането, което той е придобил с договорите за цесия, следва да се удовлетвори в производството по несъстоятелност по реда на общата привилегия на чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ.

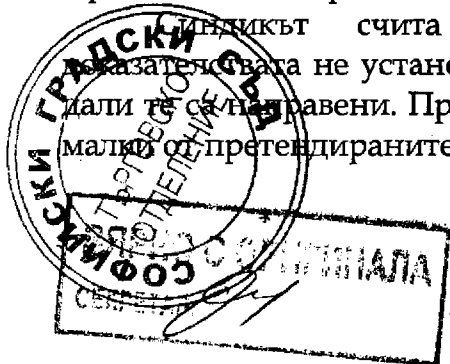
С оглед изложеното възражението е неоснователно, поради което следва да се остави без уважение.

По възражение вх.№107837/30.08.2019г.

„ДАЯ ТУР“ ЕООД оспорва списъка с неприети предявени вземания на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД /н/ в частта по т.1.4, страница 4 относно вземания в общ размер на 19 884,00 лева по изп.д. №20167410400255 по описа на ЧСИ Хриса Пурнарова.

Кредиторът счита, че вземането се установява от удостоверение изх. № 392/24.07.2019г. от ЧСИ Хриса Пурнарова, което е официален документ. Представя договор за цесия, изпълнителен лист и уведомление до длъжника.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като показателствата не установяват основанието и размера на разноските, както и дали те са направени. Прехвърлените разноски по изпълнителния лист са по-малко от претендираните, което е отразено и в удостоверението на ЧСИ.

Длъжникът оспорва твърдението, че е уведомен за цесията, че е положен под уведомлението подпис е на управителя на „Триада метал“ ООД - Илиев, евентуално се твърди, че вземането е погасено по давност.

От представения по делото изпълнителен лист от 07.06.2010г издаден на гр.д. № 201/2009г на ОС -гр. Плевен се установява, че ДП „Строителство и възстановяване“ е осъдено да заплати на „Триада метал“ ООД сумата от 18 474,00 лева – разноски.

С договор за цесия от 22.10.2013г „Триада метал“ ООД прехвърля на „ДАЯ ТУР“ ЕООД вземането си по изпълнителния лист от 07.06.2010, ведно със сумата от 426,00 лева – разноски по изп.д. № 20128390400350 по описа н ЧСИ Ирина Кирезиева.

Спорно е дали цесията е съобщена от цедента на длъжника. За последното е представено уведомление от цедента по реда на чл. 99, ал.3 ЗЗД, което е оформено като връчено на длъжника вх.№2000/22.10.2013г. Длъжникът не представя извадка от входящия си дневник въпреки изрично указаните последици по чл. 161 ГПК, при това положение няма причина, поради която да се приеме, че уведомлението не е входирано в деловодството на ответното дружество. А въз основа на заключението на СГЕ съдът приема, че уведомлението изхожда от управителя на дружеството цедент Илиев Илиев. Следователно с цесията от 22.10.2013г валидно е прехвърлено вземането на „ДАЯ ТУР“ ЕООД и последната е породила действие по отношение на длъжника, тъй като за нея той е надлежно уведомен от цедента.

Спорно е дали вземането по изпълнителния лист е погасено по давност. Предвид обстоятелството, че задължението за разноски е съдебно установено, то се погасява с изтичане на общата 5-годишна давност. Давността започва да тече от влизане на решението в сила, като това е най-късно дата на издаване на изпълнителния лист (07.06.2010г.). С образуване на изп.д. № 20128390400350 по описа на ЧСИ Ирина Кирезиева давността е прекъсната и започва да тече нова давност, която е прекъсната с образуване на изп.д. №20167410400255 по описа на ЧСИ Хриса Пурнарова. От 2016г до 2019г, когато вземането е предявено в производството по несъстоятелност, не е изтекъл предвидения в чл. 117, ал.2 ЗЗД давностен срок.

Спорно е дали са дължими разноските направени от вискателя в хода на изпълнителните производства. По отношение на последните. Не са представени и доказателства за действителното им извършване от страна на вискателя. Следователно „ДАЯ ТУР“ ЕООД не установява да е кредитор на тези вземания.

С оглед изложеното вземането е доказано по основание и следва да се приеме до размера на сумата 18474,00 лева.

По възражение вх.№108503/02.09.2019г.

„ДАЯ ТУР“ ЕООД оспорва списъкът на неприетите предявени вземания по т. 1, страница 1 и 2 за вземането му в общ размер на сумата от 120 199,35 лева.

Твърди, че вземането се установява с двама изпълнителни листа и договорите за цесия, които са надлежно съобщени на длъжника.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като не е подкрепено с доказателства. Лихвата за периода от 10.02.2010 г. до 27.02.2019 г. счита за погасена по давност.

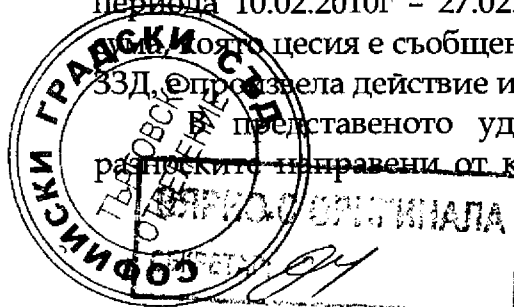
Длъжникът оспорва възражението. Счита, че „ДАЯ ТУР“ ЕООД не е кредитор, тъй като договорът за цесия сключен между „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД и „ЕЛИКОН“ ЕООД от 12.09.12г не е подписан от управителя на първото дружество Ангел Василев. Оспорва подписа, положен за управителя на „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД и под уведомлението по чл. 99, ал.3 ЗЗД.

От представения по делото изпълнителен лист от 16.09.2011г издаден по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав, се установява, че ДП „Строителство и възстановяване“ е осъдено да заплати на „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД сумата от 85109,9 лева – възнаграждение по договор за СМР от 30.01.2008г, 55 395,91 лева – неустойка и 9984,98 лева – разноси.

С договор за цесия от 12.09.2012г „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД прехвърля вземането си по изпълнителния лист от 16.09.2011г по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав на „ЕЛИКОН ООД. Договорът за цесия валидно прехвърля вземането, тъй като е подписан от управителя Ангел Василев, с оглед на приетото заключение на СГЕ. Цесията е съобщена, тъй като уведомлението от 14.09.2012г. също е подписано от Ангел Василев като управител на „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД.

В последствие с договор за цесия от 28.02.2019г „ЕЛИКОН“ ООД прехвърля на „ДАЯ ТУР“ ЕООД вземане в размер на 120 199,35 лева, от което 39886,12 лева – законна лихва върху главница от 107 799,43 лева за периода 10.02.2010г – 27.02.2019г и 80 113,23 лева – неолихвяема сума, съгласно удостоверение от 27.02.2019г. издадено по изп.д. № 20178920400582 по описа на ЧСИ Христо Георгиев. Договорът за цесия произвежда действие и прехвърля вземанията, на които цедентът е кредитор към датата на сключването му. Върху главницата от 85 109,90 лева за периода от 10.02.2010г – 27.02.2019г е натрупана законна лихва в размер на 78643,10 лева (изчислени с помощта на calculator.bg), с оглед на което съдът приема, че с договора за цесия цедентът валидно е прехвърли вземане за законна лихва в размер на сумата от 39 886,12 лева, макар размера на главницата да е посочен като 107 799,43 лева. По отношение на неолихвяемата сума, следва да се посочи, че изпълнителния лист от 16.09.2011г легитимира цедента като кредитор на такова вземане до размера на сумата от 65380,89 лева (55395,91+9984,98=65380,89). За разликата над сумата от 65380,89 лева до сумата от 80113,23 лева не са представени доказателства за източника на вземането. Такъв източник не е посочен и в удостоверението на ЧСИ. Следователно последният не е кредитор на такова вземане и не може да го прехвърли на цесионера (никой не може да прехвърли права, които не притежава). Следователно цесията от 28.02.2019г легитимира цесионера като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за сумата от 39 886,12 лева – законна лихва за периода 10.02.2010г – 27.02.2019г и за сумата от 65 380,89 лева – неолихвяема сума, която цесия е съобщена на длъжника на 28.02.2019г. и съгласно чл. 99, ал.4 ЗЗД, произвежда действие и по отношение на него.

В представеното удостоверение на ЧСИ не са посочени по пера разпоските направени от кредитора в изпълнителното производство, няма и

констатация дали същите са внесени авансово от взискателя или не, с оглед на което следва да се приеме, че молителя не е кредитор на такова вземане.

Възражението за давност, не следва да бъде обсъждано, тъй като синдикът не е страна по материалното правоотношение.

С оглед изложеното списък с приетите предявени вземания следва да се измени като се допълни с вземането на „ДАЯ ТУР“ ЕООД за сумата от 105 267,01 лева, от която 39 886,12 лева – законна лихва за периода 10.02.2010г – 27.02.2019г и за сумата от 65 380,89 лева – неолихвяема сума съгласно изпълнителен лист от 16.09.2011г издаден по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав.

По възражение вх. №108841/03.09.2019г

„Д и М - ДОБРЕВ КОНСУЛТИНГ ХАУЗ“ ЕООД оспорва списъка на неприетите предявени вземания, в който е включен вземането му за сумата от 98 356,00 лв. по изп.д. № 8/2012г по описа на ЧСИ Мариола Гарибова

Кредиторът твърди, че вземането произтича от верига договори за цесии описани във възражението, които са съобщени на длъжника. Вземането се установява и от удостоверението на ЧСИ Мариола Гарибова, което има характер на официален документ.

Синдикът счита възражението за неоснователно, тъй като представените доказателства не го установяват, разноските за изпълнителното дело не е доказано да са направени от взискателя.

Длъжникът оспорва възражението, като твърди, че не е уведомен на 31.01.11 г. с представената с възражението обратна разписка за извършените цесии. Ако се приеме, че „ГУСВ“ ЕАД /н/ е получило твърдяното уведомление, то видно от същото, то не е такова по смисъла на чл.99, ал.4 ЗЗД. Отделно от това, вземането се оспорва и като погасено чрез опрощаване, за което се представя споразумение от 16.08.2017г и две платежни нареждания за преведени суми.

В откритото съдебно заседание кредитора чрез управителя Добрев оспорва споразумението. Счита, че то не касае „Д и М - ДОБРЕВ КОНСУЛТИНГ- ХАУЗ“ ЕООД. Освен това, плащането по него е частично. Длъжникът е уведомен за цесиите получаването на обратната разписка и писмото с идентификационен код ИД PS 1680 0020DX W.

Съдът намира възражението за неоснователно по следните съображения:

С договор за цесия от 10.02.2011г „КОФРАЖ 06“ ЕООД прехвърля на „БУЛУКРАЙН - ММ“ ООД, 15% от вземанията си към ДП „Строителство и възстановяване“ /сега „ГУСВ“ ЕАД /н// в общ размер на 238 581,88 лева, ведно със всички лихви за забава, произтичащо от договори за строителство от 22.07.2009г и от 30.09.2008г, сключен между цедента и длъжника. В последствие с анекс 1 и анекс 2 от 04.04.2013г към договора за цесия прехвърля и вземания, както следва: по изпълнителен лист от 17.12.2012г издаден по гр.д. № 58606/2010 на СРС: 16 103,93 лева - главница, 2254,55 лева - лихва в размер и 367,17 лева разноски; по изпълнителен лист от 11.02.2013, издаден по гр.д. № 58596/2010 на СРС: 5977,97 лева главница, 520,89 лева лихва и 367,15 лева разноски; по изпълнителен лист от 27.07.2011г издаден по гр.д. № 5112/2011г – 367,15 лева разноски и 5,00 лева за държавна такса; по изпълнителен лист от 16.05.2011г издаден по гр.д. № 3570/2010 на СРС - 681,34 лева разноски

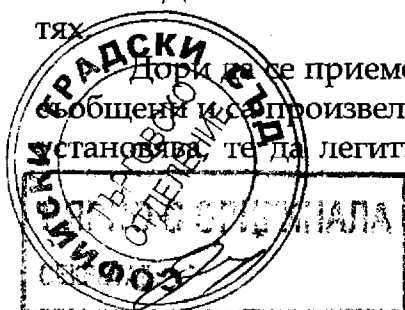
Договор за цесия от 10.02.2011г е валиден. Вземанията са индивидуализирани и с постигане на съгласието са прехвърлени 15% от вземането на КОФРАЖ 06 ЕООД в патримониума на „БУЛУКРАЙН - ММ“ ООД. Макар именувани „Анекс към договор“, договорите от 04.04.2013г съставляват последващи и отделни договори за цесия, с които се прехвърлят други вземания на цедената „КОФРАЖ 06“ ЕООД, а не се внасят изменения в условията, при които е сключен договора за цесия от 10.02.2011г. Тези отделни договори за цесия също съдържат съгласието на страните по съществените елементи на договора за цесия и пораждат целите с тях последици - да прехвърлят вземания в патримониума на „БУЛУКРАЙН-ММ“ ООД.

Спорно е уведомяването на длъжника за извършените цесии. Според цесионера това е извършено с препоръчано писмо с обратна разписка от 31.01.2011г. за пратка с номер ИД PS 1680 0020DX W. Пратката е официален документ и обвързва съда да приеме, че същата е изпратена, респ. получена от ответника на посочена в нея дата. Оспорването дали с нея е доставено уведомлението също намира за неоснователно, тъй като ответникът не твърди и не доказва получаване на нещо различно от уведомлението. Дори да се приеме, че пратката не съдържа уведомлението, то след като последното се представя с възражението, следва да се приеме за доведено до знанието на длъжника.

Втория спорен момент касае въпроса дали представеното уведомление покрива изискванията на чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Следва да се посочи, че ЗЗД не съдържа изискване за форма и съдържание на уведомлението. Въпреки това, за да може последното да изпълни предназначението си (да уведоми длъжника за промяната в кредитора по вземането), настоящия състав счита, че уведомлението следва да съдържа данни за момента на сключване на цесията, да индивидуализира цесионера (новия кредитор) и прехвърленото вземане. Липсата на такава конкретика в уведомлението създава пречки за длъжника при изпълнение на задължението, на кого да изпълни (кой е кредитора на задължението) и какво да изпълни (особено ако вземането не е прехвърлено изцяло, а частично или ако са прехвърлени акцесорни вземания).

В процесния случай уведомлението от 27.01.2011г, връчено на длъжника на 31.01.2011г не съдържа данни за сключения между цедента и цесионера договор за цесия (длъжникът е уведомен за намерение на цедента да прехвърли вземане, а не че такова прехвърляне реално е извършено), не е индивидуализирано и прехвърленото вземане (посочено е, че ще се прехвърли част от вземане по договори за строителство, но коя част, в какъв размер, от кой договор, не може да се изведе дори и след тълкуване на изявлението). При това положение съдът приема, че цесиите от 10.02.2011г и от 04.04.2013г не са съобщени надлежно на длъжника и не са произвели действие за него (по аргумент за обратното от чл. 99, ал.4 ЗЗД). Следователно „БУЛУКРАЙН-ММ“ ООД не се легитимира като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ въз основа на тях.

Дори да се приеме, че цесиите от 10.02.2011г и от 04.04.2013г са надлежно съобщени и са произвели действие по отношение на длъжника, по делото не се установява, те да легитимират „Д и М Добрев консултинг хауз“ ЕООД като

кредитор по тях. Това е така, защото не са представени доказателства за договор за цесия между него и „БУЛУКРАЙН-ММ“ ООД. Единствена насока за такъв договор може да се изведе от уведомление до длъжника вх. №№ 1205 и 1204 от 26.08.2015г, с който последният се уведомява за прехвърляне на вземанията по изп.д. №20/2014г и изп.д. №54/2012г по описа на ЧСИ М.Гарибова. Тези косвени доказателства не са достатъчни за направата на един единствен възможен извод, тъй като в писмо на ЧСИ до „ГУСВ“ ЕАД /н/ изх. № 01463 (л.17 от възражението), като кредитор на вземанията по изп.д. №20/2014г и 54/2012г по описа на ЧСИ М.Гарибова с размери 12055,06 лева съответно 16 463,68 лева е посочен „ХАЛАЧЕВ ТРЕЙДЕР ТРЪСТ“ ООД. А с уведомление от 15.08.2017г (л.35 от делото) длъжникът е уведомен, че всички вземания (главници, лихви, разноски) на кредиторите „БУЛУКРАЙН-ММ“ ООД, „ХАЛАЧЕВ ТРЕЙДЕР ТРЪСТ“ ООД, „Д и М Добрев консултинг хауз“ ЕООД и „D&H“ LLC, USA са прехвърлени на „ГОЛДМАН МЕНИДЖМЪНТ“ ООД.

Отделно от това по делото са представени доказателства за частично погасяване на задълженията към „ГОЛДМАН МЕНИДЖМЪНТ“ ООД. Последния като кредитор по вземанията по изпълнителните дела посочени в споразумението от 16.08.2017г, сред които и изп.д. №20/2014г и изп.д. №54/2012г по описа на ЧСИ М.Гарибова, се съгласява да приеме сумата от 27 156,41 лева, с което плащане ще счита за погасени всички задължения на длъжника „ГУСВ“ ЕАД /н/ по описаните изпълнителни дела. Плащането на сумата от 27156,41 е предвидено да се извърши на две вноски: първата в размер на 25 798,59 лева в 7 дневен срок от вдигане на всички възбрани върху недвижими имоти на длъжника, а остатъка от 1357,82 лева в 7 дневен срок от влизане в сила на постановленията за прекратяване на изпълнителните дела за части. Няма спор, а и представените от кредитора доказателства се установява вдигането на възбраните върху недвижимите имоти на длъжника, съответно с платежното нареждане от 21.08.2017г длъжникът доказва плащането на сумата от 25978,59 лева. По делото не са представени доказателства за плащане на остатъка от 1357,82 лева, но не са представени и доказателства от страна на кредитора за прекратяване на изпълнителните дела.

Горните изводи са относими и към вземанията по изпълнителни листове от 15.10.2012, издаден по гр.д. № 5164/11 на СРС, от 30.06.2014г по гр.д. № 56966/12 и от 30.06.2014г по гр.д. № 56966/12 на СРС. Първоначално кредитори по тях са Кофраж 06 ООД и Калина Дешева и Валерия Дешева, които с договори за цесия от 04.03.2014г и от 07.07.2014г. ги прехвърлят на „БУЛУКРАЙН-ММ“ ООД и „ХАЛАЧЕВ ТРЕЙДЕР ТРЪСТ“ ООД, за които цесии длъжникът е уведомен на 07.07.2014г. Не се установява обаче прехвърляне на задълженията към възразилия кредитор „Д и М Добрев консултинг хауз“ ЕООД.

С оглед изложеното възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх. №132592/29.10.2019г.

„ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва списъка с неприети предмети вземания в частта относно вземания в общ размер на сумата от 2527,60 лева /стр. 23 от списъка от 22.10.2019г/.

Кредиторът счита, че вземането е установено с удостоверение на ЧСИ, което е официален документ.

Синдикът оспорва възражението, тъй като по делото не е представен изпълнителен лист, няма доказателства за направените разноски в хода на изпълнителното производство.

Длъжникът счита възражението за неоснователно.

В удостоверение изх.№2197/07.10.2019г на ЧСИ Бъчваров по изп.д. № 410/19г е посочено, че по цитираното дело „ЕЛИКОН“ ЕООД има вземане по изпълнителен лист издаден по гр.д. № 554/2014г н ОС-град Бургас за сумата от 300,00 лева - неолихвяемо вземане, сумата от 217,90 лева - допълнителни разноски и 2309,70 начислени такси. Изпълнителния лист не е представен. Удостоверението не отразява основанието на таксите, които претендира вискателя. Няма данни и за тяхното авансово заплащане, с оглед на което възражението следва да се остави без уважение.

По възражение вх. № 109477/04.09.2019г.

„ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва списъка с неприети вземания по т.10, стр.56 за сумата от 215 156,36 лева. Счита, че вземането се установява с изпълнителните листове и удостоверения на ЧСИ, както и договора за цесия.

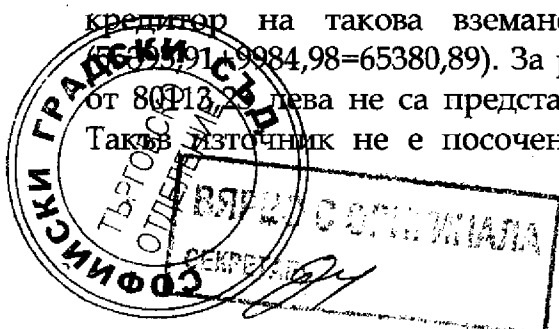
СИНДИКЪТ счита възражението за неоснователно.

Длъжникът оспорва договора за цесия между „ЕЛИКОН“ ЕООД и „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД. Оспорвам подписа, положен за Ангел Сергеев Василев в договора а цесията и уведомлението.

От представения по делото изпълнителен лист от 16.09.2011г издаден по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав, се установява, че ДП „Строителство и възстановяване“ е осъдено да заплати на „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД сумата от 85109,9 лева - възнаграждение по договор за СМР от 30.01.2008г, сумата от 55 395,91 лева - неустойка и сумата от 9984,98 лева - разноски.

С договор за цесия от 12.09.2012г „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД прехвърля вземането си по изпълнителния лист от 16.09.2011г по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав на „ЕЛИКОН ООД. Договорът за цесия валидно прехвърля вземането, тъй като е подписан от управителя Ангел Василев, с оглед на приетото заключение на СГЕ. Цесията е съобщена, тъй като уведомлението от 14.09.2012г. също е подписано от Ангел Василев като управител на „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД, съгласно заключението на СГЕ.

В последствие с договор за цесия от 28.02.2019г „ЕЛИКОН“ ООД прехвърля на „ДАЯ ТУР“ ЕООД вземане в размер на 120 199,35 лева, от което 39886,12 лева - законна лихва върху главница от 85109,90 лева за периода 10.02.2010г - 27.02.2019г и 80 113,23 лева - неолихвяема сума, съгласно удостоверение от 27.02.2019г. издадено по изп.д. № 20178920400582 по описа на ЧСИ Христо Георгиев. По отношение на неолихвяемата сума, следва да се посочи, че изпълнителния лист от 16.09.2011г легитимира цедента като кредитер на такова вземане до размера на сумата от 65380,89 лева (65380,89 + 9984,98 = 65380,89). За разликата над сумата от 65380,89 лева до сумата от 80 113,23 лева не са представени доказателства за източника на вземането. Такъв източник не е посочен и в удостоверението на ЧСИ. Следователно

последният не е кредитор на такова вземане и не може да го прехвърли на цесионера, защото никой не може да прехвърли права, които не принадлежат.

След цесията цедента „ЕЛИКОН“ ЕООД остава кредитор на „ГУСВ ЕАД“ /н/ на вземането за главница по изпълнителния лист от 16.09.2011г. издаден по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав в частта относно главницата от 85109,90 лева и на вземане за законна лихва върху нея за период от 27.02.2019г. – 04.07.2019г в размер на 3026,10 лева (изчислен помощта на calculator.bg), с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

По отношение на разноските за изпълнителното производство, следва да се посочи, че част от тях (тези по изпълнителния лист) са прехвърлени на цесионера „ДАЯ ТУР“ ЕООД, а за останалите няма представени доказателства за действителното им извършване от възразилия кредитор. Те не са посочени по основание и размер и в удостоверение изх.№ 1914/04.09.2019г на ЧСИ Янко Бъчваров, което не отразява извършената цесия между „ЕЛИКОН“ ЕООД и „ДАЯ ТУР“ ЕООД.

С оглед изложеното съдът намира, че списъка с приетите вземания следва да се допълни с вземането на кредитора „ЕЛИКОН“ ЕООД, както следва: 85109,90 лева – главница по изпълнителния лист от 16.09.2011г. издаден по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав и договор за цесия от 12.09.2012г и вземане за законна лихва върху нея за период от 27.02.2019г. – 04.07.2019г в размер на 3026,10 лева, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

По възражение вх.№110111/09.09.2019г.

„ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва списъка с неприети вземания по т. 28.1-7 за сумата общо 240 792, 81 лв. Счита, че вземането се установява с изпълнителните листове и удостоверения на ЧСИ, както и договора за цесия.

СИНДИКЪТ счита възражението за неоснователно.

Длъжникът оспорва договора за цесия между „ЕЛИКОН“ ЕООД и „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД. Оспорвам подписа, положен за Ангел Сергеев Василев в договора а цесията и уведомлението.

Вземанията по т.10 и т.28.1, са с идентичен източник – изпълнителния лист от 16.09.2011г издаден по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав и договор за цесия от 12.09.2012г сключен с „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД. Вземането е прието с уважаване на възражение вх. 109477/04.09.2019г и повторното му приемане е недопустимо. При това положение възражението срещу списъка с неприетите вземания по т.28.1 следва да се остави без уважение.

Относно вземанията по т.28.2

От представеното удостоверение изх.№ 1887/03.09.2019г се установява, че изп.д. № 373/19г по описа на ЧСИ Янко Бъчваров е образувано по изпълнителния лист от 07.12.2012г издаден по гр.д. № 11708/2010г по описа на СГС. С последния ГУСВ ЕАД /н/ е осъден да заплати на „ЕЛИКОН“ ЕООД сумата от 300,00 лева - разноски. Удостоверението не отразява основанието на начислените такси по изпълнителното дело, нито съдържа изявления на съдебния изпълнител дали същите са внесени авансово от длъжника или вискателя. Начислена е и такса по т.26 от ТТЗЧС, която е длъжна да се плати при събиране на дълга, каквото погасяване не се твърди от никой от страните. Други доказателства за направата на разноските не са представени.

С оглед изложеното съдът намира, че представените доказателства легитимират „ЕЛИКОН“ ЕООД като кредитор на „ГУСВ ЕАД /н/ за вземане в размер на сумата от 300,00 лева по изпълнителния лист от 07.12.2012г издаден по гр.д. № 11708/2010г по описа на СГС, което следва да се приеме в производството по несъстоятелност с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ. По отношение на разноските възражението следва да се остави без уважение, тъй като те не се установяват по основание и размер.

Относно вземанията по т.28.3

От представеното удостоверение изх.№ 1884/03.09.2019г се установява, че изп.д. № 372/19г по описа на ЧСИ Янко Бъчваров е образувано по изпълнителния лист от 07.12.2012г издаден по гр.д. № 11708/2010г по описа на СГС, с който „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъден да заплати на „ЕЛИКОН“ ЕООД сумата от 300,00 лева – деловодни разноски. Това вземане е предявено с т. 28.2. и с настоящоо определение е включено в списъка с приетите вземания. Повторното му включване е недопустимо, тъй като би довело до неоснователното обогатяване на кредитора за сметка на длъжника. С оглед изложеното възражението срещу т. 28.3 следва да се остави без уважение.

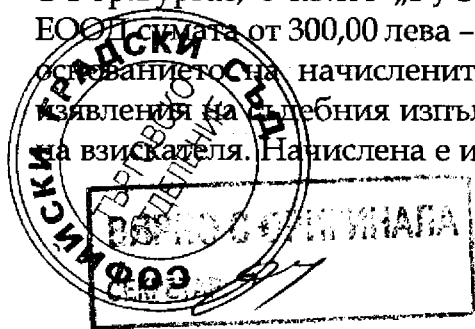
Относно вземанията по т.28.4

От представеното удостоверение изх.№ 1899/03.09.2019г се установява, че изп.д. № 377/19г по описа на ЧСИ Янко Бъчваров е образувано по изпълнителния лист от 27.11.2013г издаден по гр.д. № 1959/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, с който „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъден да заплати на „ЕЛИКОН“ ЕООД сумата от 237,00 лева – деловодни разноски и 5 лева – за издаване на изпълнителен лист. Удостоверението не отразява основанията на начислените такси по изпълнителното дело, нито съдържа изявления на съдебния изпълнител дали същите са внесени авансово от страна на вискателя. Начислена е и такса по т.26 от ТТЗЧС, която е дължима едва при събиране на дълга, каквото погасяване не се твърди от никоя от страните. Други доказателства за направата на разноските не са представени.

С оглед изложеното съдът намира, че представените доказателства легитимират „ЕЛИКОН“ ЕООД като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за вземане в размер на сумата от 242 лева по изпълнителния лист от 27.11.2013г издаден по гр.д. № 1959/2013г по описа на ОС гр.Бургас, което следва да се приеме в производството по несъстоятелност с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ. По отношение на разноските възражението следва да се остави без уважение, тъй като те не се установяват по основание и размер.

Относно вземанията по т.28.5

От представеното удостоверение изх.№ 1896/03.09.2019г се установява, че изп.д. № 376/19г по описа на ЧСИ Янко Бъчваров е образувано по изпълнителния лист от 19.06.2013г издаден по гр.д. № 393/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, с който „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъден да заплати на „ЕЛИКОН“ ЕООД сумата от 300,00 лева – деловодни разноски. Удостоверението не отразява основанията на начислените такси по изпълнителното дело, нито съдържа изявления на съдебния изпълнител дали същите са внесени авансово от страна на вискателя. Начислена е и такса по т.26 от ТТЗЧС, която е дължима едва при

събиране на дълга, каквото погасяване не се твърди от никоя от страните. Други доказателства за направата на разноските не са представени.

С оглед изложеното съдът намира, че представените доказателства легитимират „ЕЛИКОН“ ЕООД като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за вземане в размер на сумата от 300 лева по изпълнителния лист от 19.06.2013г издаден по гр.д. № 393/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, което следва да се приеме в производството по несъстоятелност с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ. По отношение на разноските възражението следва да се остави без уважение, тъй като те не се установяват по основание и размер.

Относно вземанията по т.28.6

От представеното удостоверение изх.№ 1893/03.09.2019г се установява, че изпд. № 375/19г по описа на ЧСИ Янко Бъчваров е образувано по изпълнителния лист от 07.03.2013г. издаден по гр.д. № 522/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, с който „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъден да заплати на „ЕЛИКОН“ ЕООД сумата от 2800.00 лева - деловодни разноски. Удостоверението не отразява основанието на начислените такси по изпълнителното дело, нито съдържа изявления на съдебния изпълнител дали същите са внесени авансово от страна на вискателя. Начислена е и такса по т.26 от ТТЗЧС, която е дължима едва при събиране на дълга, каквото погасяване не се твърди от никоя от страните. Други доказателства за направата на разноските не са представени.

С оглед изложеното съдът намира, че представените доказателства легитимират „ЕЛИКОН“ ЕООД като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за вземане в размер на сумата от 2800,00 лева по изпълнителния лист от 07.03.2013г издаден по гр.д. № 522/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, което следва да се приеме в производството по несъстоятелност с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ. По отношение на разноските възражението следва да се остави без уважение, тъй като те не се установяват по основание и размер.

Относно вземанията по т.28.7

От представеното удостоверение изх.№ 1890/03.09.2019г се установява, че изпд. № 374/19г по описа на ЧСИ Янко Бъчваров е образувано по изпълнителния лист от 19.03.2013г издаден по гр.д. № 355/2013г. по описа на ОС-гр.Бургас, с който „ГУСВ“ ЕАД /н/ е осъден да заплати на „ЕЛИКОН“ ЕООД сумата от 600,00 лева - деловодни разноски. Удостоверението не отразява основанието на начислените такси по изпълнителното дело, нито съдържа изявления на съдебния изпълнител дали същите са внесени авансово от страна на вискателя. Начислена е и такса по т.26 от ТТЗЧС, която е дължима едва при събиране на дълга, каквото погасяване не се твърди от никоя от страните. Други доказателства за направата на разноските не са представени.

С оглед изложеното съдът намира, че представените доказателства легитимират „ЕЛИКОН“ ЕООД като кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за вземане в размер на сумата от 600,00 лева по изпълнителния лист от 19.03.2013г издаден по гр.д. № 355/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, което следва да се приеме в производството по несъстоятелност с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ. По отношение на разноските възражението следва да се остави без уважение, тъй като те не се установяват по основание и размер.

По възражение вх.№ 131833/28.10.2019г.

С възражението длъжникът „ГУСВ“ ЕАД /н/ оспорва допълнителния списък на служебно приетите вземания на НАП по т.6.I.1-30, т.6.IV.33.1, т.6.V.34.1-35, ведно със лихвите върху посочените главница.

Длъжникът твърди, че задълженията са погасени по давност.

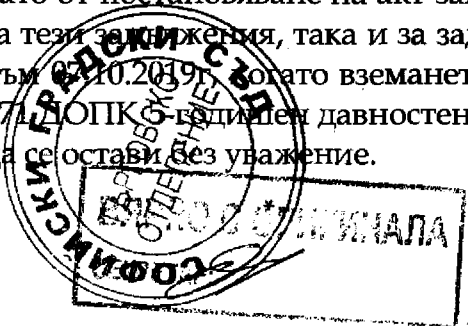
Кредиторът с оспорените вземания счита възражението за неоснователно като твърди, че спрямо задълженията давността е прекъсвана, респ. спирана с предприемане на действия на органите на НАП или съответните общини за принудително събиране на задълженията. Представя допълнителни доказателства.

Синдикът счита възражението за неоснователно

Съдът като обсъди доводите на страните намира следното:

По т.6.I.1. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Враца в размер на 26 275,63 лева по описаните в списъка декларации по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Видно от справката за неплатени задължения претенцията за главницата и лихвите е формирана в периода 2017г - 2019г., т.е. не се претендират задължения попадащи в обхвата на погасителната давност по чл. 171, ал.1 ДОПК. При това положение възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.2. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси (МДТ) на община Габрово в размер на 4533,89 лева по описаните в декларации по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Видно от справката на общината задълженията за МДТ за периода 2010г - 2019г към 04.07.2019г. са в общ размер на 31 888,95 лева - главница и 16372,30 лева - лихва. За част от тези вземания са съставени АУДЗ №А000034/22.08.2012г и АУДЗ №А000759/13.09.2017г. Задълженията обхванати от АУДЗ №А000034/22.08.2012г, в които влизат задълженията за периода 2010г и 2011г са погасени по давност, тъй като в рамките на срока по чл. 171, ал.1 ДОПК, дори и след издаване на акта (което е действие прекъсващо давността съгласно чл. 172 ДОПК) няма други действия, прекъсващи ли спиращи давността. С възражение вх.№ 131830/28.10.2019г е оспорено вземането по АУДЗ №А000034/22.08.2012г като погасено по давност и съдът прие, че те са погасни и ги изключи от списъка на служебно приетите вземания. Останалите задължения за МДТ не са погасени по давност. Те касаят периода 2012г-2016г. Давността за тях е прекъсната с издаването на АУДЗ №А000759/13.09.2017г, като от постановяване на акт започва да тече нова давност. Следователно както за тези задължения, така и за задълженията формирани в периода 2017г - 2019г към 04.07.2019г, когато вземането е предявено, не е изтекъл предвидения в чл. 171 ДОПК 5-годишен давностен срок. С оглед изложеното възражението следва да се остави без уважение.

По т.6.I.3. Установяването на публичното вземане за местни данъци такси на община Кюстендил в размер на 49 424,62 лева по описаните в списъка декларации по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Видно от справката на общината задълженията за МДТ за периода 2001г - 2019г към 04.07.2019г. са в общ размер на 59 862,16 лева - главница и 24494,26 лева - лихва. За задълженията за главница в размер на 34854,60 лева и за лихвата в размер на 19336,63 лева, формирани в периода 2001-2013г (включително) е изтекъл срок, който е по-дълъг от предвидения в чл. 171 ДОПК. НАП не е ангажирал доказателства, от които да се установяват обстоятелства водещи до спиране или прекъсване на давността, с оглед на което следва да се приеме, че тези задължения са погасени по давност и следва да се изключат от списъка на служебно приетите вземания. По отношение на задълженията за главница в размер на 25 007,56 лева и за лихва в размер на 5157,63 лева формирани в периода 2015-2019г не е изтекла предвидената в закона давност.

С оглед изложеното допълнителния писък на служебно приетите вземания следва да е измени частично като от него се изключат вземанията на НАП по т.6.I.3.1, в размера на сумата от 24417,06 лева ($49424,62 - 25007,56 = 24417,06$) главница, както и вземания за лихва по т.6.I.3.2 в размер на 11003,89 лева ($16161,52 - 5157,63 = 11003,89$), в останалата част възражението е неоснователно и следва да се отхвърли.

По т.6.I.4. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси (МДТ) на община Сопот в размер на 12 891,44 лева по описаните в списъка декларации по чл.14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Давността за задълженията е прекъсната със АУДЗ №6618000007/19.10.2012 и АУДЗ № 6618-343-1/14.09.2017г като от постановяване на акт започва да тече нова давност. Следователно за тези задължения не е изтекъл предвидения в чл. 171 ДОПК 5-годишен давностен срок. С оглед изложеното възражението следва да се остави без уважение.

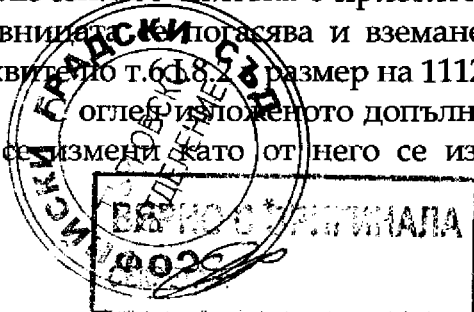
По т.6.I.5. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Челопеч в размер на 98 519,19 лева по описаните в списъка декларации по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Задълженията за МДТ и ТБО е формирано в периода 2012-2019г. Давността за задълженията обхванати в периода 2012г-2014г е прекъсната със установяване на задълженията с АУДЗ № 4/10.11.2014г. От прекъсване на давността започва да тече нова, като от 10.11.2014г, както и за задълженията попадащи в периода 2013г-2014г до 07.10.2019г, когато вземането е предявено, не е изтекъл предвидения в чл. 171 ДОПК 5-годишен давностен срок. С оглед изложеното възражението следва да се остави без уважение.

По т.6.I.6. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Сливен е установено освен с декларациите описани в списъка на приетите вземания още и с АУДЗ №№ 187/10.04.2013г, 2806/11.11.2013г, 13/14.01.2015г, 88/10.03.2016г и 828/09.07.2019г. Задълженията за МДТ за периода 2009-2013г, обхванати от АУДЗ №№ 187/10.04.2013г и 2806/11.11.2013г, са погасени по давност, тъй като в рамките на срока по чл. 171, ал.1 ДОПК, дори и след издаване на актовете (което е действие прекъсващо давността съгласно чл. 172, ал.2 ДОПК) няма други действия, прекъсващи ли спиращи давността. Публичните общински вземания за периода 2014г. - 2019г. са установени и с АУДЗ, прекъсващи давността, като от датата на влизането им в сила до 07.10.2019г, когато е подадена молбата за приемане на вземанията, не е изтекъл срока по чл.171, ал.1 ДОПК. Непогасените по давност вземания са в размер на 58 753,92 лева, част от които са и вземанията по т.6.I.6.1. Следователно възражението е неоснователно и следва да се отхвърли.

По т.6.I.7. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Свищов в размер на 2 129,30 лева по описаната в списъка декларация по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Задълженията за МДТ за периода 2009г-2012г са установени с АУДЗ №№2-7/18.06.2012г, с което давността е прекъсната. От 18.06.2012г е започнала да тече нова давност, която е прекъсната с АУДЗ №1176-1/16.11.2017г, с последната е прекъсната и давността за публичните задължения за МДТ за 2013г-2017г. От 16.11.2017г до 07.10.2019г не е изтекъл предвидения в чл. 171 ДОПК 5-годишен давностен срок. Давността не е изтекла и за задълженията за МДТ за 2018г-2019г. С оглед изложеното възражението следва да се остави без уважение.

По т.6.I.8. Установяването на публичните задължения за местни данъци и такси на община Радомир в размер на 5 234,56 лева по описаните в списъка декларации по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Давността за задълженията за МДТ за 2011г, 2012г и 2013г в общ размер на 1536,87 лева (съгласно справка за неплатени задължения на община Радомир), започва да тече от 01.01.2012г, за 2012г – от 01.01.2013г, а тези за 2013г от 01.01.2014г, и изтича съответно на 01.01.2017г, на 01.01.2018г и на 01.01.2019г. При липса на данни за спиране или прекъсване на давността следва да се приеме, че тези публични задължения са погасени по давност преди предявяването им в производството в несъстоятелност и следва да бъдат изключени от списъка с приетите вземания. С погасяване на задължението за главницата не погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и лихвите по т.6.I.8.1 в размер на 1112,01 лева, които също следва да се изключат.

С оглед изложеното допълнителния писък на приетите вземания следва да се измени като от него се изключат вземанията на НАП по т.6.I.8.1, до

размера на сумата от 1536,87 лева, ведно със законната лихва от 1112,04 лева в останалата част възражението е неоснователно и следва да се отхвърли.

По т.6.I.9. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Кърджали в размер на 9651,48 лева по описаната в списък декларация по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Давността за вземането по декларацията от 2010г започва да тече от 01.01.2011г. Тя е прекъсната с издаването на АУДЗ № 697/11.12.2015г, а от датата на съставяне на акта до 09.10.2019г не е изтекъл 5-годишния давностен срок по чл. 171, ал.1 ДОПК. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.10. Задълженията на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за МДТ към община Стара Загора по описаните в списъка декларации по чл. 14 ЗМДТ съгласно справката за публични задължения и АУДЗ за периода 2006г - 2019г възлиза общо на 262963,53 лева – главница и 204 234,29 лева - лихва. Съгласно чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Задълженията формирани в периода 2006г - 2013г са погасени по давност, тъй като за една част от тях е изтекла абсолютната 10-годишна давност, а за друга - срок по-дълъг от предвидения в чл. 171, ал.1 ДОПК, включително след издаване на АУДЗ от 2012г и 2013г. общия размер на тези задължения съдът определя на 183 336,03 лева главница и 159 054,96 лева – лихва. Останалата част от главницата в размер на 79 627,50 лева и лихвите в размер на 45 179,33 лева са формирани от задълженията за МДТ за календарните 2014г-2019г. и за тях давността не е изтекла. Част от непогасените по давност задължения са и тези включени в списъка с приетите вземания по т.6.I.10.1 и по т.6.I.10.2. С оглед изложеното възражението в тази му част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.11. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Смолян в размер на 8647,40 лева по описаните в списъка декларации по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Следва да се посочи, че за периода 2007-2019г общи размер на главницата е 46045,51 лева, а лихвата – 19413,82 лева. По давност са погасени задълженията установени с АУПОЗ № 1152-ЮЛ/24.09.2010г (1316,64 лева главница и 1409,07 лева лихва) и АУДЗ №155/24.09.2010г (4294,15 лева – главница и 4577,46 лева – лихва), с които са установени задълженията за МДТ за 2007г-2010г. По отношение на останалите публични задължения, част от които са и спорните 8647,40 лева, са установени с АУДЗ от 2014г, 2015г, 2016г, 2017г и 2018г, с издаването на които, давността е прекъсната и към датата на предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност тя не е

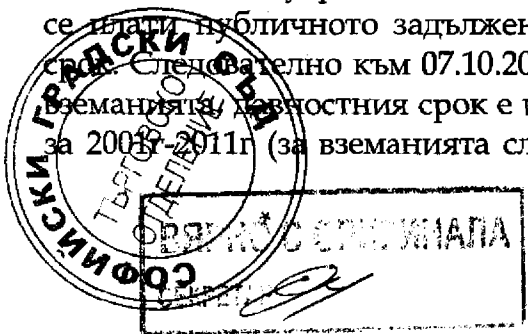
изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.12. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Варна в размер на 33 819,71 лева по описаните в списъка декларации по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Следва да се посочи, че за 2011г-2019г общия размер на главницата е 91251,93 лева, а лихвата – 45552,55 лева. По давност са погасени задълженията установени с АУЗД № МД-АУ-345/17.12.2013г на община Варна (40124,45 лева – главница и 31203,24 лева – лихва), с които са установени задълженията за МДТ за 2011г-2013г. По отношение на останалите публични задължения, част от които са и спорните 33819,71 лева, са установени с АУДЗ от 2014г, 2015г, 2016г, 2017г и 2018г, с издаването на които, давността е прекъсната и към датата на предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност тя не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.13. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Искър в размер на 516,07 лева – главница и 402,23 лева лихва по описаната в списъка декларация по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Видно от справката за публични задължения, главницата е формирана от задължения за МДТ за 2009г-2015г. Съгласно чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Следователно към 07.10.2019г, когато е подадена молбата за приемане на вземанията, давностния срок е изтекъл по отношение на задълженията за МДТ за 2009г-2013г в общ размер на 388,89 лева – главница и 314,33 лева – лихва. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

С оглед изложеното допълнителния писък на приетите вземания следва да се измени като от него се изключат вземанията на НАП по т.6.I.13.1, до размера на сумата от 388,89 лева, и вземания по т.6.I.13.2 до размера на сумата 314,33 лева, в останалата част възражението е неоснователно и следва да се отхвърли.

По т.6.I.14. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на СО – район Сердика в размер на 3629,59 лева – главница и 2943,71 лева лихва по описаната в списъка декларация по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Видно от справката за публични задължения, главницата е формирана от задължения за МДТ за 2001-2019г. Съгласно чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Следователно към 07.10.2019г, когато е подадена молбата за приемане на вземанията, давностния срок е изтекъл по отношение на задълженията за МДТ за 2001г-2011г (за вземанията след 2012г давността е прекъсната с издаване на

РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г) са в общ размер на 2823,52 лева – главница и 2498,15 лева - лихва. Публичните задължения за МДТ за 2012-2019г, които не са погасени по давност са в размер, както следва: 806,07 лева и 445,56 лева лихва. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.15. Публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Надежда съгласно представената справка възлиза на 715 112,99 лева – главница и 335 882,63 лева - лихви. По давност са погасени задълженията установени с Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г на Столична община в размер на 705 754,52 лева- главница и 324 249,44 лева – лихва. МДТ за 2012-2019г. са установени с РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г, поправен с РА № СФР17-РД-77-32/06.06.2017г, част от които са и спорните 9358,47 лева. С издаването на ревизионните актове, давността е прекъсната и към датата на предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност тя не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.16. Установяването на публичното вземане за местни данъци и такси на община Велинград в размер на 964,04 лева по описаната в списъка декларация по чл. 14 ЗМДТ, не е спорно обстоятелство. Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Давността за вземането по декларацията от 2012г започва да тече от 01.01.2013г. Тя е прекъсната с издаването на АУДЗ № 988-2017-1/15.06.2017г, а от датата на съставяне на акта до 09.10.2019г не е изтекъл 5-годишния давностен срок по чл. 171, ал.1 ДОПК. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.17. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Велико Търново съгласно представената справка възлиза на 330 425,90 лева – главница и 146 955,44 лева - лихви. По давност са погасени задълженията за МДТ за 2009г-2012г установени с АУДЗ № 274/05.11.2013г в размер на 90473,51 лева – главница и 108182,60 лева - лихва и за 2013г установени с АУДЗ №33-1/21.02.2014г в размер на 37522,16 лева –главница и 1820,63 лева – лихви. Задълженията за МДТ за 2014г - 2018г, установени и с Ревизионен акт № 416-1/17.06.2019г, част от които са и спорните 27706,99 лева не са погасени по давност. С издаването на ревизионните актове, давността е прекъсната и към датата на предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност тя не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.18, Публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Овча купел съгласно представената справка възлиза на 3395,71 – главница и 1451,98 лева - лихви. Задълженията са формирани за календарните 2012г-2019г. Давността за задълженията за 2012г-2013г е прекъсната с РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г, поправен с РА № СФР17-РД-77-32/06.06.2017г, част от които са и спорните 9358,47 лева. С издаването на ревизионните актове, давността е прекъсната и към датата на предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност тя не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.19 и т.6.I.20. Публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Люлин съгласно представената справка възлиза на 13192,30 - главница и 8346,17 лева - лихви. По давност са погасени задълженията установени с Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г на Столична община в размер на 705 754,52 лева- главница и 324 249,44 лева - лихва. МДТ за 2012г-2019г. са установени с РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г, поправен с РА № СФР17-РД-77-32/06.06.2017г, част от които са и спорните 10689,7 лева - главница. С издаването на ревизионните актове, давността е прекъсната и към датата на предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност тя не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.21. Публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Изгрев съгласно представената справка възлиза на 7485,41 лева - главница и 38,94 лева - лихви. Вземането касае публични задължения само за календарната 2019г, за които не е изтекла предвидената в чл. 171 ДОПК погасителна давност. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

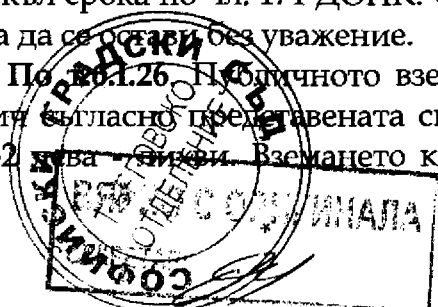
По т.6.I.22. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Търговище съгласно представената справка възлиза на 37,86 лева - главница и 27,59 лева - лихви. Вземането касае публични задължения за календарната 2012г. Давността за тях е започнала да тече на 01.01.2013г и към 09.10.2019г е изтекъл срок, който е по дълъг от предвидения в чл.171ДОПК. При липса на твърдения и доказателства за спиране и/или прекъсване на давността, последната е изтекла към предявяването на вземането, с оглед на което то не следва да се приема в производството по несъстоятелност.

По т.6.I.23. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Шумен за 2018-2019 съгласно представената справка възлиза на 47244,64 лева - главница. Вземането касае публични задължения за календарната 2018-2019г, за които не е изтекла предвидената в чл. 171 ДОПК погасителна давност. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.24. Публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Витоша съгласно представената справка за 2012г възлиза на 10451,43 лева - главница и 8333,31 лева - лихви. Вземането касае публични задължения за календарната 2012г. Давността за тях е започнала да тече на 01.01.2013г. Преди изтичане на срока, давността е прекъсната със съставянето на РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г, поправен с РА № СФР17-РД-77-32/06.06.2017г. От 06.06.2017г започва да тече нова давност, която към 07.10.2019г не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.25. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Сандански съгласно представената справка възлиза на 493,51 лева - главница. Вземането касае публични задължения за календарните 2016г.-2019г. За най-старото задължение давността започва да тече на 01.01.2017г и към 07.10.2019г не е изтекъл срока по чл. 171 ДОПК. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.26. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Петрич съгласно представената справка възлиза на 3447,40 лева - главница и 1558,52 лева - лихви. Вземането касае публични задължения за календарната

2012г.-2019г. За най-старото задължение давността започва да тече 01.01.2013г. Преди изтичане на срока, давността е прекъсната със съставянето на АУДЗ № 89/27.07.2017г. От съставяне на АУДЗ започва да тече нова давност, която към 07.10.2019г не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.27. Публичното вземане за местни данъци и такси на община Плевен по декларацията от 19.05.2010г в размер на 19806,74 лева не е спорно. То е част от задълженията установени с РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г, поправен с РА № СФР17-РД-77-32/06.06.2017г. Задълженията, които не са обезпечение с налагане на обезпечителни мерки от публичен изпълнител, са изключени от списъка с приетите вземания. По аргумент за обратното за останалите задължения давността не е изтекла, защото течението на срока е спряно. С оглед изложеното възражението в тази му част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.28. Публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Красна поляна по декларацията от 05.09.2014г в размер на 70 666,00 лева не е спорно. Вземането касае публични задължения за календарната 2014-2019г. Давността за най-старото задължение е започнала да тече на 01.01.2015г. Преди изтичане на срока, давността е прекъсната със съставянето на РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г, поправен с РА № СФР17-РД-77-32/06.06.2017г. От 06.06.2017г започва да тече нова давност, която към 07.10.2019г не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.29. Публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Красно село по декларацията от 06.01.2014г в размер на 62 286,99 лева не е спорно. Вземането касае публични задължения за календарната 2014-2019г. Давността за най-старото задължение е започнала да тече на 01.01.2015г. Преди изтичане на срока, давността е прекъсната със съставянето на РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г, поправен с РА № СФР17-РД-77-32/06.06.2017г. От 06.06.2017г започва да тече нова давност, която към 07.10.2019г не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.I.30. Публичното вземане за местни данъци и такси на СО-район Кремиковци по декларацията от 09.04.2012г в размер на 504 934,01 лева не е спорно. Вземането касае публични задължения за календарната 2012-2019г. Давността за най-старото задължение е започнала да тече на 01.01.2013г. Преди изтичане на срока, давността е прекъсната със съставянето на РА № СФР17-РД-77-22/11.05.2017г, поправен с РА № СФР17-РД-77-32/06.06.2017г. От 06.06.2017г започва да тече нова давност, която към 07.10.2019г не е изтекла. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без уважение.

По т.6.IV.33.1. Публичното вземане установено с Наказателно постановление № 24/2401386/21.08.2009г на Дирекция „Инспекция по труда“, град Стара Загора в размер на 10 000,00 лева – главница и 27 411,74 лева – лихви, не е спорно. Давността за тях е започнала да тече на 21.08.2009г и 09.10.2019г е изтекла абсолютната давност съгласно чл.171ДОПК. Препращане на твърдения и доказателства за спиране и/или прекъсване на давността, последната е изтекла към предявяването на вземането, с оглед на което то не следва да се приема в производството по несъстоятелност. Изводът е различен, тъй като не

следва от наложените обезпечителни мерки вписани в Централния регистър на особения залози под номер 2017020801139 и номер 2019071902390, въз основа на постановление изх.№ С162225-022030195/26.10.2016г издадено от ТД на НАП София и постановление № С182225-022-0044822/27.06.2018г на ТД на НАП София, тъй като са наложени след изтичане на давността. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими и лихвите по т.33.2 в размер на 27 175,61 лева, както и лихвите по т.33.3 в размер на 243,21 лева които също следва да се изключат.

По т.6.V.34.1. Публичните вземания по описаните в списъка на приетите вземания изпълнителни листове в размер на 7135,59 лева, не е спорно обстоятелство. Давността за вземанията по ИЛ издадени през 2009г-2013г в общ размер на 6506,05 лева, е изтекла към 09.10.2019г съгласно чл.171ДОПК, с оглед на което то не следва да се приема в производството по несъстоятелност. С погасяване на задължението за главницата се погасява и вземането за лихва, следователно недължими са и лихвите по т.34.2 в размер на 9518,30 лева, както и лихвите по т.34.3 в размер на 218,05 лева, които също следва да се изключат.

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№107025/28.08.2019г на „ЕЛИКОН“ ЕООД **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ** вземания, предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ като включва в него вземането на „ЕЛИКОН“ ЕООД за сумата от 705,50 лева, представляваща разноски по изп. дело № 20178670400058, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

ИЗМЕНЯ по възражения вх.№107024/28.08.2019г на „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ ВЗЕМАНИЯ** предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ като включва в него вземането на „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД за сумата от 130 866,76 лева, представляваща разноски по изп. д. № 56/2017 г. по описа на ЧСИ Димитър Димитров, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

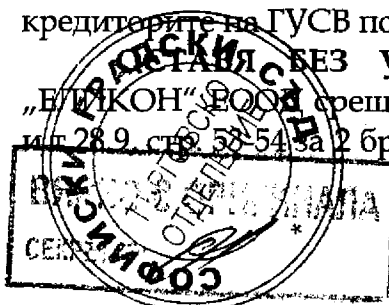
ИЗМЕНЯ по възражение вх.№108390/02.09.2019г на ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ** вземания предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ като включва в него вземането на ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА за сумата от 11 689,20 лева - такса за опис по изп.д. № 20138620400033 с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№108391/02.09.2019г на ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА срещу **СПИСЪКА НА НЕПРИЕТИТЕ** вземания на кредиторите на ГУСВ по т.24 за сумата от 103 973,21 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№108392/02.09.2019г на ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА срещу **СПИСЪКА НА НЕПРИЕТИТЕ** вземания на кредиторите на ГУСВ по т.23 за сумата от 110 869,30 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№108394/02.09.2019г на ЧСИ МАРИОЛА ГАРИБОВА срещу **СПИСЪКА НА НЕПРИЕТИТЕ** вземания на кредиторите на ГУСВ по т.21 за сумата от 25 587,38 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№108955/03.09.2019г на „ЕЛИКОН“ ЕООД срещу списъка на неприетите предявени вземания по т.28.8 и т.28.9 стр. 53-54 за 2 бр. вземания в размер на сумата от 567 978,19 лв. по изп.д.

№ 18/2013г по описа на ЧСИ Мариола Гарбов и за сумата от 26 505,35 лв. по изп.д. № 19/2013г по описа на ЧСИ Мариола Гарибова.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№108958/03.09.2019г на „ЕЛИКОН“ ЕООД **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ** вземания, предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ като включва в него вземането на „ЕЛИКОН“ ЕООД за сумата от 329 000,00 лева – представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 20.11.2015г по изп.д. № 20158620400025 по описа на ЧСИ Мариола Гарибова и договор за цесия от 15.01.2016г, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№ 109035/04.09.2019г на НАП **СПИСЪКА НА СЛУЖЕБНО ПРИЕТИТЕ** вземания, като го допълва със вземането на НАП за лихва върху задължителни осигурителни вноски в общ размер на 392 847,41 лв. на основание РА №291100193 от 06.02.12 г. издаден от ТД на НАП - Големи данъкоплатци и осигурители, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.1 ТЗ

ИЗМЕНЯ по възражения вх. №№ 109469/ 04.09.2019г., 109471/04.09.2019 г., 109480/04.09.19 г., 109483/04.09.19 г., 109495/04.09.19 г., и 110050/09.09.19 г. на „ЕЛИКОН“ ЕООД, „БЕТОН-М“ЕООД, „ДАЯ ТУР“ ЕООД, „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД, Борислав Спасителов Златков и длъжника „ГУСВ“ ЕАД **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ ПРЕДЯВЕНИ** вземания по т.22 като изключва вземанията на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД /н/ в общ размер на сумата от 541 615,63 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ възражения вх. №№ 109469/ 04.09.2019г., 109471/04.09.2019 г., 109480/04.09.19 г., 109483/04.09.19 г., 109495/04.09.19 г., и 110050/09.09.19 г. на „ЕЛИКОН“ ЕООД, „БЕТОН-М“ЕООД, „ДАЯ ТУР“ ЕООД, „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД, Борислав Спасителов Златков и длъжника „ГУСВ“ ЕАД, в частта им, с която оспорват списъка с неприети вземания на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД /н/ по т.19.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 109511/04.09.19 г. на „КТБ“ АД /н/ срещу списъка с неприетите вземания в частта по т.19, с която не е прието вземането му за сумата от 207 300,25 лв.

ИЗМЕНЯ по възражения на МИМИ ГАНЧЕВА ПЕТРОВА с вх.110026/09.09.2019 и с вх. № 110048/09.09.2019г. **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ** вземания, предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ по т. 30 като вземането да се счита предявено от кредитора Мими Ганчева ПЕТРОВА, вместо посоченото Мими Ганчева ИЛИЕВА.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възраженията на МИМИ ГАНЧЕВА ПЕТРОВА с вх.110026/09.09.2019 и с вх. № 110048/09.09.2019г. относно привилегията, с която се ползват вземанията включени в списъка на приетите предявени вземания на ГУСВ ЕАД по т. 30.

ИЗМЕНЯ по възражения вх. №№ 110006/09.09.2019 г., 110017/09.09.2019 г., 110110/09.09.2019г. и 133069/30.10.2019 на „ЗАГОРА ПРОПЪРТИС“ ООД **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ** вземания, предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ, като включва в него вземанията на „ЗАГОРА ПРОПЪРТИС“ ООД в общ размер на сумата от 1564494.44 лв., от която 334 291,59 лв. законна лихва върху сумата от 394 285,55 лв. за периода от 16.03.2011 г. до 10.07.2019г. - 394 285,55 лв. - неустойка за пълно неизпълнение по чл.20.8 от посочените лицензови

договори; 835 844,30 лв. – неолихвяеми вземания и 73.00 лв. - платени такси по изп. д. № 309/2019 г. по описа на ЧСИ Тодор Луков, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№109478/04.09.2019г. на „ДАЯ ТУР“ ЕООД срещу списъка на неприетите предявени вземания по т.1.3. за вземане в размер на 30 000,00 лв. по договор за цесия от 29.08.2015г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№109474/04.09.2019г. на „ЕВЕНТУС БГ“ ООД срещу списъка на неприетите предявени вземания по т.2 за вземане в размер на 50 000,00 лв. по договор за цесия от 29.08.2015г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№114743/20.09.2019г. на БОРИСЛАВ СПАСИТЕЛОВ ЗЛАТКОВ срещу допълнителния списък на приетите вземания предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ по т.3, за вземането на „БЕТОН-М“ЕООД срещу „ГУСВ“ ЕАД /н/ за сумата от 3250,0 лева.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№113527/18.09.2019г. на НАП СПИСЪКА НА СЛУЖЕБНО ПРИЕТИТЕ вземания в частта относно реда на удовлетворяване на вземанията на Община Сопот по т.3, т.4 и т.7, като приема, че същите следва да бъдат удовлетворени по реда на чл.722, ал.1, т.8 ТЗ.

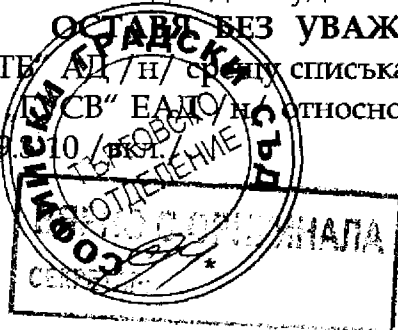
ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. №110756/10.09.2019г. на „ТИТАН АГРО БЪЛГАРИЯ“ ЕООД срещу допълнителния списък на неприетите предявени вземания в частта му по т.6 за сумата от 37 481,80 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№108961/03.09.2019г на „ГУСВ“ ЕАД срещу списъка на приетите от синдика предявени вземания по т.12 относно приетото вземане на „ДАНИ И СИМО“ ЕООД в размер на сумата от 55 246.99 лв. – възнаграждение по договор за охрана на недвижим имот от 19.08.2013 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 108146/02.09.2019 г. на „АТЛИМАН КЛУБ“ ЕООД срещу списъка с неприетите предявени вземания по т.9.2, стр.17 за вземане в общ размер на сумата от 104 333,67 лв., сбор от законни лихви върху главница от 125 293,16 лв. за периода от 10.12.2013 г. до 25.02.2019 г. и вземане за мораторна лихва в размер на 38078,40 лв по изпд. № 441/17 по описа на ЧСИ Ал.Дачев, както и по т.9.3 на стр.18 в размер на сумата от 86 676,39 лева, от която главница в размер на 85 000,00 лева по изпд. №82/19 по описа на Ал. Дачев и законна лихва в размер на 1676,39 лева върху сумата от 85 000 лева за периода 25.04.2019г – 04.07.2019г.

ИЗМЕНЯ по възражение вх. № 109506/04.09.2019г на „КТБ“ АД /н/ СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ предявени вземания на кредиторите, както следва: **ИЗКЛЮЧВА** вземанията на „ЕЛИКОН“ ЕООД по т.29.1.2, т.29.1.3, т.29.1.4, т.29.2.3, а по отношение на вземанията по т.29.2.1, т.29.2.2 и т.29.2.4, **ПРИЕМА**, че „ЕЛИКОН“ ЕООД е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД за сумата от 19 515,00 лева - главница и сумата от 61 556,43 лева – законна лихва по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав, които вземания следва да се удовлетворят по реда на чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 109506/04.09.2019г на „КТБ“ АД /н/ срещу списъка на приетите предявени вземания на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД по т.29.1.1 и по т.29.1.2 относно вземанията на „ЕЛИКОН“ ЕООД по т.29.1.1 и по т.29.1.2

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. №110102/09.09.2019г. на „ГУСВ“ ЕАД /н/ срещу списъка с приетите предявени вземания по т. 17, която е прието вземането на „АРИЕС“ ЕООД за заплащане на сумата от 168 000,00 лева, представляваща част от законна лихва върху главница в размер на 1 204 717,69 лева.

ИЗМЕНЯ по възражение вх. № 109490/04.09.2019г. на „ГУСВ“ ЕАД /н/ СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ ВЗЕМАНИЯ, предявени в срока по чл. 685, ал1 ТЗ в частта по т.14.1, **КАТО ПРИЕМА**, че „ГЛОБУС ГРУП“ ЕООД е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ по изпълнителния лист от 13.11.2012г. издаден по в. т. д. № 384/2012 г. по описа на Апелативен съд - гр. Варна до размера на сумата от 483294,15 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 109490/04.09.2019г. на „ГУСВ“ ЕАД срещу списъка на приетите предявени вземания в частта по т.14.2-9/вкл./.

ИЗМЕНЯ по възражение вх. № 131830/28.10.2019г на „ГУСВ“ ЕАД /н/ допълнителния списъка на служебно приетите вземания на НАП, **КАТО ИЗКЛЮЧВА** от последния, както следва: вземането по т.1.1. по АУДЗ № А000034/22.08.2012г на община Габрово в размер на 6304,32 лева и за лихва по т.1.2 в размер на 5202,81 лева; вземането по т.4.1 на община Сливен съгласно АУЗД № РА000187/10.04.2013г в размер на 42 223,82 лева - главница и по АУДЗ № РА002806/11.11.2013г в размер на 10249,16 лева - главница и лихвите по т.4.2 и т.4.3 в размер на 36 135,64 лева; вземането по т.7.1. за местни данъци и такси на община Стара Загора по АУЗД №№ 6737/02.08.2011г; 6738/02.08.2011г, 6740/02.08.2011г, 6741/02.08.2011г, 6742/02.08.2011г, 6743/02.08.2011г, 6744/02.08.2011г, 6745/02.08.2011г, 6746/02.08.2011г, 6747/02.08.2011г, 6748/02.08.2011г, 6749/02.08.2011г, 6750/02.08.2011г, 6751/02.08.2011г, 6752/02.08.2011г, 6753/02.08.2011г, 12324/15.10.2012г, 12325/15.10.2012г, 12327/15.10.2012г, 12328/15.10.2012г, 12329/15.10.2012г, 12330/15.10.2012г, 12331/15.10.2012г, 12332/15.10.2012г, 12334/15.10.2012г, 12335/15.10.2012г, 12336/15.10.2012г, 12337/15.10.2012г, 12338/15.10.2012г, 12339/15.10.2012г, 12340/15.10.2012г, 12340/15.10.2012г, 20748/26.02.2013г, 20749/26.02.2013г, 20750/26.02.2013г, 20751/26.02.2013г, 20753/26.02.2013г, 20754/26.02.2013г, 20755/26.02.2013г, 20757/26.02.2013г, 20758/26.02.2013г, 20759/26.02.2013г, 20762/26.02.2013г, 20763/26.02.2013г, 20764/26.02.2013г в общ размер на 183 336,03 лева; лихвите по т.7.2 до размера на сумата от 159 054,96 лева; вземането по т.8.1. за местни данъци и такси на община Смолян по АУПОЗ № 155/24.09.2010г и АУПОЗ № 1005/08.12.2014г в размер на 41717,41 лева - главница и лихвите по т.8.2 в размер на 28 512,08 лева; вземането по т.9.1. за местни данъци и такси на община Смолян по АУПОЗ № 1152-ЮЛ/24.09.2010г в размер на 1316,64 лева и вземането по т.9.2. за лихви в размер на 1409,07 лева; вземането по т.10.1. за местни данъци и такси на община Варна по АУЗД № МД-АУ-345/17.12.2013г в размер на 40124,45 лева - главница и по т.10.2 в размер на 31 203,24 лева - лихва; вземането по т.12.1. за местни данъци и такси на Столична община по Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г в размер на 705 754,52 лева; по т.12.2 в размер на 324 249,44 лева - лихви, по т.12.3 в размер на 6862,05 лева - лихви; вземането по т.14.1 за местни данъци и такси на община Велико

Търново по АУДЗ № 274/05.11.2013г в размер на 90473,51 лева - главница и 108182,60 лева - лихва и АУДЗ №33-1/21.02.2014г в размер на 37522,16 лева - главница и 1820,63 лева - лихви; вземането по т. 17.1 за местни данъци и такси на СО- район Люлин по РА № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г в размер на 3 699,37 лева главница и по т.17.2 в размер на 3898,30 лева - лихва и по т.17.3 в размер на 29,80 лева - лихви; вземането по т. 18.1. за местни данъци и такси на община Шумен по АУДЗ№203/10.06.2014 в размер на 12510,06 лева - главница и по т.18.2 в размер на 8444,56 лева - лихва; вземането по т.24.1 за местни данъци и такси на община Плевен с АУЗД съставени през 2012г в размер на 60 326,22 лева - главница и по т.24.2 в размер на 45 148,08 лева - лихва; вземането по т.26.1 за местни данъци и такси на община Плевен по АУЗД № 107-737/13.04.2011г в размер на 9 327,89 лева - главница и по т.26.2 в размер на 9 025,98 лева - лихва; вземането по т.27.1 за местни данъци и такси на Столична община - район Красна поляна по Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г в размер на 25 572,74 лева - главница за периода 01.01.2006г - 31.12.2011г. и по т.27.2 в размер на 5520,29 лева - лихва; вземането по т.29.1 за местни данъци и такси на Столична община - район Кремиковци по Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-22/29.05.2013г в размер на 114 261,56 лева - главница за периода 01.01.2006г - 31.12.2011г и по т.29.2 в размер на 32 628,53 лева - лихва; вземането по т.30.1. за местни данъци и такси на община Вобов дол по АУЗД № 53.00.35/07.10.2009г в размер на 63 399,80 лева - главница; по т.30.2 в размер на 152 966,47 лева - лихва, по т.30.3 в размер на 1497,06 лева - лихва;

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№ 131830/28.10.2019г на „ГУСВ“ ЕАД /н/ срещу допълнителния списък на служебно приетите вземания на НАП по т.5.1, т.22.1 и т.23.1.

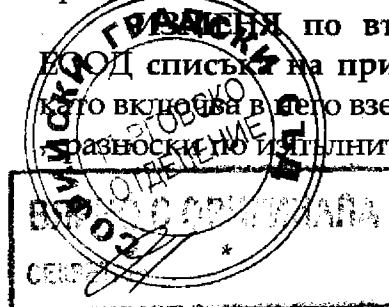
ИЗМЕНЯ по възражение вх. № 131829/28.10.2019 на „ГУСВ“ ЕАД допълнителния списък на приетите предявени вземания по т.10, **КАТО ИЗКЛЮЧВА** вземането на Министерство на икономиката по фактура № 330000000375/01.10.2019г на стойност 1183,82 лева.

ИЗМЕНЯ по възражение вх. №131828/28.10.2019г. на „ГУСВ“ ЕАД допълнителния списък на приетите предявени вземания от синдика, в частта му по т.7, **КАТО ИЗКЛЮЧВА** вземанията на ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРАНС ГРУП“ АД в общ размер на 4629,12 лева.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№131825/28.10.2019г. на ПЕНЧО ПЕТКОВ ЙОРДАНОВ **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ** вземания предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ като включва в него вземането на ПЕНЧО ПЕТКОВ ЙОРДАНОВ за сумата от 70 336,02 лева - главница по изпълнителен лист от 19.07.11г. по т.д. № 1022/2009г и за сумата от 1817,00 лева - мораторна лихва към 04.10.2019г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№130761/25.10.2019г. на „СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ ЕООД срещу допълнителния списък с неприети предявени вземания на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД /н/ в частта по т.4 и т.8.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№ 132590/29.10.2019г. на „БЕТОН - М“ ЕООД списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 688, ал.1 ТЗ като включва в него вземането на „БЕТОН - М“ ЕООД за сумата от 1 722,00 лева разпоски по изпълнителен лист от 11.03.2013г. издаден по ч.гр.д. № 4749/2012г

на СГС, ТО и по изп.д. № 9/2013г по описа на ЧСИ Петко Мачкърски, с ред на удовлетворяване по т. 722, ал.1, т.8 ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№132014/29.10.2019г. АСЕН АСЕНОВ РУСЕВ срещу допълнителния списък на неприетите предявени вземания в частта му по т.5, с която не е прието вземането му в общ размер на сумата от 13 444,96 лева.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№131832/25.10.2019г. на „ГУСВ“ ЕАД ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ СПИСЪКА с приети предявени вземания КАТО ИЗКЛЮЧВА вземането на „ДЗИ Общо застраховане“ АД по т.3 за сумата от 2667,70 лева.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№131836/28.10.2019г. на „ГУСВ“ ЕАД ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ СПИСЪК на приетите предявени вземане КАТО ИЗКЛЮЧВА вземанията на „ИВОНИ ИВ“ ЕООД по т. 17 в общ размер на сумата от 213 740,75 лева.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№132640/30.10.2019г. на НАП допълнителния списък на служебно приети вземани в частта относно реда на удовлетворяване на вземането на НАП по т. 18.1, като приема, че вземането по АУЗД № 203/10.06.14 г., издаден от Община Шумен е с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 1 ТЗ

ОСАТВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 131838/28.10.2019г на „КОЛОМАН ИНВЕСТ“ ЕАД срещу допълнителния списък на приетите предявени вземания в частта му относно реда на удовлетворяване на вземанията му приети с т.8.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№107837/30.08.2019г на „ДАЯ ТУР“ ЕООД СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ вземания предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД КАТО ВКЛЮЧВА в него вземането на „ДАЯ ТУР“ ЕООД за заплащане на сумата от 18474,00 лева по изпълнителен лист от 07.06.2010г издаден по гр.д. № 201/2009г на ОС –гр. Плевен, въз основа на който е образувано изп.д. №20167410400255 по описа на ЧСИ Хриса Пурнарова, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№108503/02.09.2019г. на „ДАЯ ТУР“ ЕООД СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ ВЗЕМАНИЯ предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД КАТО ВКЛЮЧВА в него вземането на „ДАЯ ТУР“ ЕООД за сумата от 105 267,01 лева, от която 39 886,12 лева – законна лихва за периода 10.02.2010г – 27.02.2019г и за сумата от 65 380,89 лева – неолихвяема сума съгласно изпълнителен лист от 16.09.2011г издаден по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. №108841/03.09.2019г на „Д и М - ДОБРЕВ КОНСУЛТИНГ ХАУЗ“ ЕООД срещу списъка на неприетите предявени вземания, в който е включено вземането му за сумата от 98 356,00 лв. по изп.д. № 8/2012г по описа на ЧСИ Мариола Гарибова.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. №132592/29.10.2019г. на „ЕЛИКОН“ ЕООД срещу списъка с неприети предявени вземания в частта относно вземания в общ размер на сумата от 2527,60 лева /стр. 22 от списъка от 22.10.2019г/.

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№109477/04.09.2019г. и вх.№110111/09.09.2019г. на „ЕЛИКОН“ЕООД СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ

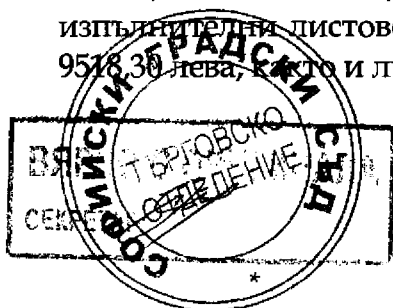
ВЗЕМАНИЯ, предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ, като включва в него вземанията на кредитора за плащане, както следва: на сумата от 85 109,90 лева - главница по изпълнителния лист от 16.09.2011г издаден по гр.д. № 6363/2010г на СРС, 40-ти състав и договор за цесия от 12.09.2012г, ведно със законната лихва върху нея за период от 27.02.2019г. - 04.07.2019г в размер на 3026,10 лева и от 04.07.2019г до окончателното плащане, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ; на сумата от 300,00 лева - неолихвяема сума по изпълнителния

лист от 07.12.2012г издаден по гр.д. № 11708/2010г по описа на СГС с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ; на сумата от 242,00 лева - неолихвяема сума по изпълнителния лист от 27.11.2013г издаден по гр.д. № 1959/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ; на сумата от 300 лева - неолихвяема сума по изпълнителния лист от 19.06.2013г издаден по гр.д. № 393/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ; на сумата от 2800,00 лева - неолихвяема сума по изпълнителния лист от 07.03.2013г издаден по гр.д. № 522/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ; на сумата от 600,00 лева - неолихвяема сума по изпълнителния лист от 19.03.2013г издаден по гр.д. № 355/2013г по описа на ОС-гр.Бургас, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението вх.№110111/09.09.2019г. на „ЕЛИКОН“ ЕООД срещу списъка на неприетите предявени вземания на „ГУСВ“ ЕАД /н/ по т.28.1-3, по т.28.3 и по т.28.2-7.

ИЗМЕНЯ по възражение вх. №109493/04.09.2019г на „ГУСВ“ ЕАД /н/ **СПИСЪКА НА ПРИЕТИТЕ** вземания, предявени в срока по чл. 685, ал.1 ТЗ по т.2, като приема, че „ЕЛИКОН“ ЕООД е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД /н/ за сумата от 19 515,00 лева - главница и 61 556,43 лева - законна лихва по изпълнителния лист от 25.10.2011г, издаден по т.д. №575/2010г по описа на СГС, ТО, 11 състав, които вземания следва да се удовлетворят по реда на чл. 722, ал.1, т. 8 ТЗ

ИЗМЕНЯ по възражение вх.№ 131833/28.10.2019г. „ГУСВ“ ЕАД /н/ **ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ СПИСЪК НА СЛУЖЕБНО** приетите вземания, КАТО **ИЗКЛЮЧВА** вземанията на НАП, както следва: по т.6.I.3.1, в размера на сумата от 24417,06 лева главница и вземания за лихва по т.6.I.3.2 в размер на 11003,89 лева -лихва в останалата част възражението е неоснователно и следва да се отхвърли; по т.6.I.8.1, до размера на сумата от 1536,87 лева -главница, ведно със законната лихва от 1112,01лева, в останалата част възражението е неоснователно и следва да се отхвърли; по т.6.I.13.1, до размера на сумата от 388,89 лева, и вземания по т.6.I.13.2 до размера на сумата от 314,33 лева, в останалата част възражението е неоснователно и следва да се отхвърли; по т.6.I.22 в размер на 37,86 лева - главница и 27,59 лева - лихви; по т.6.IV.33.1. по вземане установено с Наказателно постановление № 24/2401386/21.08.2009г на Дирекция „Инспекция по труда“, град Стара Загора в размер на 10 000,00 лева - главница, по т.33.2 в размер на 27 175,61 лева - лихва, както и по т.33.3 в размер на 243,21 лева - лихва; по т.6.V.34.1. публични вземания по описаните в списъка изпълнителни листове в размер на 7135,59 лева; лихвите по т.34.2 в размер на 9518,30 лева, както и лихвите по т.34.3 в размер на 218,05 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх.№ 131833/28.10.2019г. „ГУСВ“ ЕАД /н/ срещу допълнителния списък на служебно приетите вземания на НАП, както следва: по т.6.1.1, т.6.1.2, т.6.1.4, т.6.1.5, т.6.1.6, т.6.1.7, т.6.1.9, т.6.1.10, т.6.1.11, т.6.1.12, т.6.1.14, т.6.1.15, т.6.1.16, т.6.1.17, т.6.1.18, т.6.1.19, т.6.1.20, т.6.1.21, т.6.1.23, т.6.1.24, т.6.1.25, т.6.1.26, т.6.1.27, т.6.1.28, т.6.1.29, т.6.1.30

ОДОБРЯВА списъка на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ; списъка на служебно приетите вземания на кредиторите на ГУСВА ЕАД /н/, допълнителния списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ и допълнителния списък на служебно приетите вземания от 09.09.2019г и от 22.10.2019г на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД /н/ с посочените по-горе промени.

СВИКВА, на основание чл. 669, ал. 4 и чл. 674, ал. 2 от ТЗ, Събрание на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД /н/, ЕИК201906947 на 19.05.2020г. от 09:30 часа в гр. София, Съдебна палата, бул. „Витоша“ №2, заседателна зала на VI—7 състав, със следния дневен ред: изслушване доклада на временния синдик, избор на постоянен синдик и определяне на възнаграждението му; определяне реда и начина за осребряване имуществото на длъжника, метода и условията на оценка на имуществото, избор на оценители и определяне на възнаграждението им.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на синдика.

Да се извърши обявяване на определението в Търговския регистър, както и да се впише в книгата по чл. 634в ТЗ.

СЪДИЯ:

